

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 59ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 961 - ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - 106 82 ΑΘΗΝΑΙ (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὅργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 59ο Τεύχος 961
Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2009

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμίνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἐσωτερικοῦ ἐτήσια 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.
Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

ISSN: 1107-6763

Ἰδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr
Ἐκτύπωσης: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033
www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Τά ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται
εἰς τήν διεύθυνσιν.

Εἰκὼν Ἐξωφύλλου:

Ὁ Μεγάλῃς Βουλῆς Ἀγγελος.

Λεπτομέρεια ἀπὸ εἰκόνα τῶν Παμμεγίστων
Ταξιαρχῶν. Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μήνυμα Χριστουγέννων 2009	3-4
Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.....	5
Ε' Συνάντηση Συνδέσμων & Β' Ἐθελοντική Αἰμοδοσία.....	6-7
Ἡ πνευματικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ κατάσταση τῆς ἐποχῆς τῶν Κολλυβάδων (1754-1819)...	8-11
Ἡ Φωνὴ τῶν Πατέρων	12-13
Μικρά καὶ οὐσιώδη	14-16
Φωνὴ ἀπὸ παλαιὰ	17
Τὴν Διακονίαν σου πληροφόρησον.....	18-23

ΠΑΤΡΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γάρ ἱε-
ραρχία, τοῦ ἱερέως καὶ ἱεράρχου
ἀτακτούντων καὶ κακῶς φρονούν-
των καὶ διάκονος καὶ μοναχός
εὐτακτοῦντες καὶ εὖ φρονοῦντες,
δύνανται νουθετῆσαι καὶ εὐτα-
κτῆσαι αὐτούς, ὡς τὰ παραδείγ-
ματὰ εἰσι πλεῖστα».

(Συναξαριστὴς ἡ' Νοεμβρίου))

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 2009

Παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας

Ἐπὶ τῇ ἐπιφανεῖ καὶ κοσμοσωτηρίῳ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων ἐπικαλούμενοι τὴν ἐξ οὐρανοῦ εὐλογίαν ἐφ' ὑμᾶς, ἀπευθύνομεν ἐνθέρμους πατρικὰς εὐχὰς μετὰ ἐορτίων προσήσεων.

Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς, κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον καὶ ἄνθρωποι ὑψοῦνται ἐκ τῶν γηϊνῶν εἰς οὐρανοὺς!

Χαίρει καὶ ἀγάλλεται σύμπασα ἡ κτίσις διὰ τὸ Μέγα καὶ παράδοξον Μυστήριον, τὸ ἐν Προφῆταις λαληθέν καὶ ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας πληρωθέν.

Ἀνεφάνη αἰσθητῶς ἐν τῷ κόσμῳ κατὰ τὴν σήμερον, ἡ προσδοκία τῶν Ἐθνῶν καὶ ἐξεπληρώθη ἡ πρόρρησις τοῦ σοφοῦ Σωκράτους, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου: «...τόν λοιπόν βίον καθεύδοντες διατελοῖτε ἄν, εἰ μή τινά ἄλλον ὁ Θεὸς ὑμῖν πέμψει κηδόμενος ἡμᾶς», δηλαδή, θὰ διατελεῖτε καθ' ὅλην τὴν ζωὴν σας κοιμώμενοι ἐάν ὁ Θεὸς φροντίζων γιὰ ἐσᾶς δέν σᾶς στείλλει ἄλλον τινά!

Ἐν τῷ προσώπῳ δέ τῶν τριῶν ἐκ τῆς Περσίας μάγων, ἡ τὴν κτίσιν λατρεύουσα ἀνθρωπότης ἀντὶ τῆς λατρείας τοῦ Κτίστου Θεοῦ, καταθέτει γονυκλινῶς παρά τοὺς πόδας τοῦ γεννηθέντος Χριστοῦ, τὴν ἐσφαλμένην πίστιν τῶν Ἐθνῶν διὰ τῶν δώρων, λιβάνου, χρυσοῦ καὶ σμύρνας καὶ προσκυνεῖ τὸν γεννηθέντα, Θεόν, Βασιλέα καὶ ἄνθρωπον.

Θεοφοροῦμενοι ὅθεν ἡμεῖς, οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν πολλῇ εὐχαριστίᾳ δοξολογήσωμεν χαρμονικῶς:

«Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρὰς πληροῦνται Χριστοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς Παρθένου».

Χαίρει ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν καὶ ἡ γῆ σήμερον δεχομένη ὡς ἄνθρωπον τὸν Δημιουργόν της, θαυμάζει, ἐν ἐκστάσει τὴν ἐξ ἀγάπης ἀρρήτου ταπείνωσιν τοῦ Θεοῦ, μέχρι δούλου μορφῆς, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἀδαμαίου γένους.

Ἀνυμνήσωμεν ὅθεν ἐν ἐξάλλῳ χαρᾷ, μελωδοῦντες μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν:

**«Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.
Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε.
Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε!»**

Ἀκολούθως δέ προϋπαντήσωμεν, ἀγαπητοὶ φιλέορτοι, νοερῶς τὸν ἐξ οὐρανοῦ Μέγαν Ἐπισκέπτην καὶ Λυτρωτὴν καί, μετὰ τῷ Ἀγγέλῳ ἐν Βηθλεὲμ συμβοήσωμεν :

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἐνορῶντες δέ μετὰ θάμβους τὸ ἀπόρρητον τῆς θεϊκῆς βουλῆς θαῦμα ἐκπληρωθέν, «ὅτε ἦλθεν τὸ πλῆρωμα τοῦ χρόνου», ὑμνολογήσωμεν καὶ ἀλὶν:

**«Μυστήριον ξένον ὁρᾷ καὶ παράδοξον! Οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον.
Θρόνον Χερουβικόν τὴν Παρθένον»!**

Οἱ θεόπνευστοι μελωδοὶ ἀπέδωσαν θαυμασίως τὸ μεγαλεῖον τῆς Θεομήτορος μόνον διὰ δύο λέξεων.

«Ἀκατανόητον θαῦμα πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;»

Ὡντως **ἀκατανόητον θαῦμα** ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἐνώσασα διὰ τοῦ Τόκου Αὐτῆς οὐρανόν καί γῆν, ὡς σωτήριος κλίμαξ, ἀνάγουσα εἰς οὐρανούς τό ἀνθρώπινον γένος! Διό καί τό πρός Αὐτήν ἀνθρώπινον χρέος ἀπεράντου εὐγνωμοσύνης, μέγα καί ἀνεξόφλητον εἰς γενεάς γενεῶν.

Παραμβατικῶς ὁμως, πρός τήν παγκόσμιον ταύτην χαράν, ἀναγκαῖον νά ἐπισημανθῇ καί τό σκιερὸν μέρος τῶν ἡμερῶν τούτων, τῆς κατὰ μέγα μέρος ἀποστασιοποιήσεως τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς βίον χείρονα καί αὐτῆς τῆς προχριστιανικῆς περιόδου, προστιθεμένου καί τοῦ θεοστυγοῦς ἐξοστρακισμοῦ τῆς θεοσδότου ὀρθοδόξου πίστεως ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας!

Ἡ συντελουμένη προδοσία διὰ τήν ἔνωσιν μετὰ τῶν παπικῶν, δυστυχῶς, ἔχει τήν ἀφετηρίαν ἀπὸ τῆς θεωρουμένης ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, τοῦ κατὰ παραχώρησιν καθημένου ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου καί τῶν συνεργῶν αὐτοῦ ἐπιόρκων Ἀρχιερέων, δεδομένου ὅτι, ὁ μὴ ὀρθοδοξῶν ἐν τῇ πίστει, οὔτε χριστιανός εἶναι.

Ἀγαπητοὶ συνεορτασταί,

Ἐπέστη ὁ καιρὸς τῆς δικαιώσεως τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἡμῶν ὑπὲρ τῆς φιλάτης καί ἀκεραίας ὀρθοδόξου πίστεως.

Ἀπεκαλύφθη πασιφανῶς ὁ προδοτικὸς σκοπὸς τῆς ἀλλαγῆς τοῦ πατρίου ἐορτολογίου ἐν ἔτει 1924, ὅτι δέν ἦτο ἡ ἀκρίβεια τοῦ χρόνου ἀλλὰ τό προανάκρουσμα τῆς συντελουμένης προδοσίας τῶν ἡμερῶν μας. Διό καί ἐπαλήθευσεν πλήρως ἡ πρόρρησις τῶν πατέρων μας, **«μᾶς ἐφράγκεψαν.»!**

Μακάριοι οἱ φέροντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως διακριτικῶς ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν ἐν χρυσοῖς γράμμασιν, «Ὁρθοδοξία καί Ὁρθοπραξία». Εἰς τούτους, αἱ οὐράνιαι πύλαι εἶναι ἀνεωγμέναι, ὡς φοβουμένων τόν Θεόν καί ἐκτελούντων τά θεῖα καί ἀπαράγραπτα Αὐτοῦ προστάγματα.

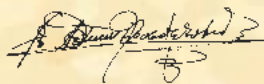
Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τούτων, θεωροῦμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς θέσεώς μας εὐτυχεῖς ποιμένας λαοῦ εὐσεβοῦς καί θεόφρονος ἔστω καί ὀλίγου, διότι κατὰ τοὺς Πατέρας καί δὴ τόν Μέγαν ὁμολογητὴν Μάξιμον, «τὴν Ἐκκλησίαν δέν ἀποτελεῖ τό πλῆθος ἀλλὰ ἡ ἀληθὴς πίστις ἔστω καί πάνυ ὀλίγων ὀρθοδόξων χριστιανῶν»,

Χαίρετε ὅθεν ἀγατητοὶ συνεορτασταί καί ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καί ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ.

Δεήθητε τοῦ Σωτῆρος, ἐν τῇ μεγάλῃ καί ἐπιφανεῖ ταύτῃ ἐορτῇ αἰτοῦντες, τὴν Θεῖαν συμπαράστασιν, ἐπὶ τό ἔργον τῆς Θεϊκῆς Προνοίας πού μᾶς ἀνετέθη, πρός νικηφόρον ἔκβασιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν κακοδοξούντων ἐπιδρομέων.

Ἐπὶ δέ τῷ νέῳ ἔτει τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου 2010, δέξασθε ἐν ἀγάπῃ καί αὐθις ταπεινάς εὐχάς, ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καί ὑγείας ὑμῶν τῆς κατ' ἅμφω, σὺν τῷ ἐορτίῳ χαιρτισμῷ: **Χριστὸς ἐτέχθη Σωτὴρ καί Λυτρωτὴς ἡμῶν.**

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΣΕΠΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

έ ανάμικτα συναισθήματα ἀ-
περιορίστου τιμῆς, ἐγκαρδίου
σεβασμοῦ καί υἱικῆς ἀγάπης ὁ
ιερός κλῆρος καί ὁ εὐσεβὴς
λαός τῆς Ἐκκλησίας μας ἐτίμησαν τὴν
Πέμπτην 13/26 Νοεμβρίου τόσο τὴν ἁγία
μνήμη τοῦ χρυσορρήμονος τῆς Ἐκ-
κλησίας ποταμοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυ-
σοστόμου ὅσον καί τὰ ὀνομαστήρια τοῦ
πολιοῦ, ἀλλὰ ἀειθαλοῦς Προκαθημένου
τῆς ιερᾶς παρεμβολῆς μας, Μακα-
ριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί
πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομου. Κάθε
χρόνο, κατὰ τὴν ἰδιαίτερη αὐτὴ γιὰ τὴν
Ἐκκλησίαν μας ἁγία ἡμέρα, δίδεται ἡ
εὐκαιρία στὸν ἱερό κλῆρο καί τὸν εὐσεβῆ
λαό νὰ διαμηνύσουν πρὸς κάθε κα-
τεύθυνση τὴν προσήλωσή τους στὶς
πατρῶες παραδόσεις, τὴν ἐμμονή τους
στὴν μαρτυρική Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλ-
λάδος καί τὴν ἐμπιστοσύνη τους στοὺς
ἀληθινούς καί γνησίους ποιμένες οὓς «τό
Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποι-
μαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί
Θεοῦ». Ὡς εἴθισται οἱ ἐόρτιες ἀκολουθίες
ἐτελέσθησαν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Πα-
ναχράντου Μεγάρων καί ἡ ἀποκορύφω-
σις τοῦ ἱεροῦ ἑορτασμοῦ ὑπῆρξε τό ἀρχιερατικό συλλεiturγο τό ὁποῖο ἐτελέσθη μέσα σέ μιὰ
ἀτμόσφαιρα ἰδιαίτερα τονισμένη ἀπὸ λαμπρότητα καί κατάνυξη, προεξάρχοντος τοῦ Σεπτοῦ
Πρωθιεράρχου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσόστομου. Ὡς συλλεiturγοι τοῦ Μακα-
ριωτάτου παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος,
Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκο-
πος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

Ε' Συνάντηση Συνδέσμων & Έθελοντική Αίμοδοσία

Τήν **Κυριακή 06 Δεκεμβρίου 2009**, κατόπιν προσκλήσεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Γεροντίου, πραγματοποιήθηκε ή «**Ε' Συνάντηση Ένοριακών Συντονιστών**» του ΝΕανικού Όρθοδόξου Συνδέσμου στην αίθουσα του Ίερού Ναού της Άγ. Μαρίνας Καλλιπόλεως Πειραιώς. Στην πέμπτη αυτή κατά σειρά συνάντηση, παρευρέθησαν 24 Σύνδεσμοι με τους Σεβασμιωτάτους κ. Γερόντιο καί κ. Χρυσόστομο καί τους Θεοφιλεστάτους κ. Γρηγόριο καί κ. Φώτιο, γιά νά ασχοληθούν μέ θέματα πού αφορούν τό νεανικό έργο της Έκκλησίας σέ ένοριακό, Μητροπολιτικό καί πανελλαδικό επίπεδο.

Τά δύο κύρια θέματα πού συζητήθηκαν ήταν:

► ή καλύτερη όργάνωση της συμμετοχής τών

νέων στην έτήσια **τελετή** της καταδύσεως του Τιμίου Σταυρού την ήμέρα τών **Θεοφανείων** στό λιμάνι του Πειραιά, καί

► ή όργάνωση της Β' Πανελλήνιας Σύναξης Όρθοδόξων Νέων της Έκκλησίας μας, την άνοιξη του 2010.

Ός πρός τή τελετή τών Θεοφανείων: ό Σεβ. κ. Γερόντιος, ανέλυσε τόν τρόπο διεξαγωγής της τελετής της καταδύσεως του Τ. Σταυρού, τίς αυξημένες ανάγκες πού υπάρχουν σέ ανθρώπινο δυναμικό σέ τομείς όπως ή άφισκοκόλληση, ή περιφρούρηση της πομπής, ή όργανωμένη συμμετοχή ένστολων νέων από τίς ένορίες της Άττικής κ.λπ. Δέν παρέλειψε νά τονίσει τόν όμολογιακό χαρακτήρα της τελετής καί τό πόσο αντίκτυπο έχει

στήν κοινωνία ή μαζική συμμετοχή όλων των Γνησίων Ὁρθοδόξων στήν πομπή των Θεοφανείων, αλλά καί νά ἐπισημάνει τίς δυσκολίες καί τά ἐμπόδια πού θέτουν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δέν θέλουν μέ κανένα τρόπο τήν διεξαγωγή αὐτῆς τῆς μοναδικῆς τελετῆς. Ἐτσι κρίθηκε ἀναγκαῖο οἱ Ἐνοριακοί Συντονιστές νεότητος μέ τούς ἐφημερίους νά φροντίσουν γιά τήν ἐνημέρωση των γονέων καί των νέων των ἐνοριῶν γιά τό πόσο σημαντικό εἶναι νά συμμετάσχουν μέ τόν ὁποιοδήποτε τρόπο ἀλλά καί νά φέρουν σέ ἐπικοινωνία μέ τήν Μητρόπολη ὅλους ἐκεῖνους πού θέλουν νά βοηθήσουν στήν ὁργάνωση τῆς τελετῆς.

Ὡς πρός τή Β' Πανελλήνια Σύναξη Ὁρθοδόξων Νέων: Μετά τήν πρώτη καί ἐπιτυχημένη Α' Πανελλήνια Σύναξη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους 2008-2009 (Οκτώβρη τοῦ 2008), ἦταν αἴτημα πολλῶν Συνδέσμων ή ὁργάνωση μιᾶς δεύτερης σύναξης νέων καί γιά τό ἐκκλησιαστικό ἔτος 2009-2010 ἀφοῦ, ὅπως ἀποδείχθηκε, ἦταν μία μοναδική καί ἀξέχαστη πνευματική ἐμπειρία γιά ὅλους τούς συμμετέχοντες.

Κατατέθηκαν προτάσεις ὡς πρός τήν θεματολογία, τόν τρόπο, τό τόπο καί τήν ἡμερομηνία διεξαγωγῆς τῆς δεύτερης σύναξης καί ἀκολούθησε ἐκτενής συζήτηση καί γόνιμος προβληματισμός ἀφοῦ παρατηρήθηκε μία πληθώρα ἐπιλογῶν. Ὅλες οἱ προτάσεις συγκεντρώθηκαν στά πρακτικά πρός περαιτέρω ἀξιολόγηση ἀπό τήν Συνδική καί Συντονιστική ἐπιτροπή τοῦ κεντρικοῦ Συνδέσμου.

Τέλος διατυπώθηκαν ὁρισμένοι προβληματισμοί πού παρατηροῦνται ὡς πρός τή λειτουργικότητα των ἐνοριακῶν Συνδέσμων καί προτάθηκαν ὁρισμένες λύσεις ἀλλά μέ τήν δέσμευση γιά περισσότερη συζήτηση ἐπ' αὐτῶν σέ ἐπόμενη συνάντηση.

Ἀκολούθησε συνάντηση των μελῶν τῆς Συνδικῆς καί τῆς Συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς γιά ἀξιολόγηση των ὅσων ἐλέγχσαν. Ἐτσι ἀποφασίστηκε:

Ἡ Β' Πανελλήνια Σύναξη Ὁρθοδόξων Νέων τῆς Ἐκκλησίας μας νά πραγματοποιηθεῖ στίς 11/24 Ἀπριλίου, Σάββατο (πρό τοῦ Παραλύτου) μέ κεντρικό θέμα: **«Ὁρθόδοξος νέος: ἐπιλογή ἢ συνήθεια».**

Θά γίνει μία περιεκτική ἀναδρομή στήν πορεία των Γνησίων Ὁρθοδόξων μέχρι τίς μέρες μας μέ εἰσηγήσεις καί προβολή ὁπτικοακουστικοῦ ὑλικοῦ, μέ γενικό τίτλο: **«Ἡ Ὁρθοδοξία, τότε, τώρα καί πάντοτε».** Θά ἀκολουθήσει ὁμιλία μέ τίτλο **«Πιστεύω ὀρθά, ἀγαπῶ ἀληθινά»**, ὅπου καί θά ἀναλυθεῖ τό πῶς ἐκφράζεται γνήσια ή ἀγάπη σέ ὅλες τίς διαστάσεις τῆς ζωῆς τοῦ ὀρθόδοξου νέου καί θά ἀκολουθήσουν συζητήσεις πάνω στό θέμα **«Ἐκκλησία καί νέοι».**

Ἡ προετοιμασία των ἐνοριακῶν συνδέσμων νεότητος στήν ἐνημέρωση των νέων καί τή συλλογή συμμετοχῶν γιά τή Β' Πανελλήνια Σύναξη θά ἀρχίσει ἀπό τή Κυριακή τοῦ Ἀσώτου καί θά διαρκέσει ὅλο τό διάστημα τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς.

Προηγήθηκε ἀρκετές ἡμέρες πρίν τήν Σύναξη, τήν **Κυριακή 22 Νοεμβρίου 2009**, στόν Καθεδρικό Ναό τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ή **Δεύτερη Ἐθελοντική Αἱμοδοσία** τοῦ ΝΕανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου. Ὑστερα ἀπό ἕνα διάστημα ἐνημερώσεως καί προετοιμασίας, συγκεντρώθηκαν 38 φιάλες αἵματος. Γεγονός λίαν εὐχάριστο ἀποτελέσσε τό ὅτι ἐγράφησαν στόν κατάλογο των αἱμοδοτῶν τοῦ Συνδέσμου 20 καινούργιοι ἐθελοντές αἱμοδότες οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν γιά πρώτη φορά. Στό τέλος τῆς αἱμοδοσίας διανεμήθηκε ἀναμνηστικό δῶρο καί ἐδέσματα σέ ὅλους. Ἡ Τρίτη Ἐθελοντική Αἱμοδοσία τοῦ Συνδέσμου, ὁρίστηκε γιά τήν **Κυριακή 16 Μαΐου 2010**.

Ἡ πνευματική καί ἐκκλησιαστική κατάσταση τῆς ἐποχῆς τῶν Κολλυβάδων (1754–1819)

Τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου*

νωνίας ἀπό Πνευματικῆς καί Ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως, ὥστε νά εἰμαστε σέ θέση νά ἀξιολογήσουμε τήν δράση τους ὅσο γίνεται πιά ἀντικειμενικά.

Ὁ βίος καί ἡ πολιτεία τῶν Ὁσίων Νικοδήμου καί Νήφωνος τῶν Κολλυβάδων θά ἀναλυθοῦν στίς ἐπόμενες εἰσηγήσεις. Ἐμεῖς θά παρουσιάσουμε συνοπτικά τό ἱστορικό πλαίσιο μέσα στό ὁποῖο ἔδρασαν. Ἄς δοῦμε λοιπόν αὐτήν τήν «ὑπέροχη συμβίωση».

Ἡ πνευματική κατάσταση τῆς ἐποχῆς

Ὅπως εἶναι γενικῶς παραδεκτό ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐδῶ γεννήθησαν οἱ Ἐπιστήμες, οἱ Τέχνες καί ἡ Φιλοσοφία ὅπως τίς ἐννοοῦμε σήμερα. Στόν μείζονα Ἑλληνικό χώρο εἶχαν τήν ἑδρα τους τά παγκόσμια πνευματικά κέντρα τοῦ πολιτισμοῦ ὅπως ἡ Ἀθήνα, ἡ Ἀλεξάνδρεια καί ἡ Κωνσταντινούπολη. Καί ξαφνικά, τήν ἀποφράδα ἐκείνη ἡμέρα τῆς 29ης Μαΐου τοῦ 1453, ἦλθε τό σκότος. Κατέβηκε ὁ διακόπτης καί ἡ λάμψη τοῦ πολιτισμοῦ ἔκλεισε ἀπότομα. Ἔθνος βάρβαρο καί ἀπολίτιστο σάν σκοτεινό σύννεφο ὁμίχλης ἐκάλυψε τήν πατρίδα μας. Ἰδού πῶς ὁ Γεννάδιος Σχολάριος, ὁ πρῶτος Πατριάρχης μετά τήν ἄλωση, περιγράφει τήν κατάσταση:

«Μνήσθητε, ἀδελφοί καί πατέρες, πόσον τε καί ποταπὸν ὑπῆρχε τό γένος ἡμῶν. Ἦν γάρ σοφόν, ἐνδοξόν, γενναῖον, φρόνιμον, ἀνδρεῖον, πᾶσαν τήν οἰκουμένην ὑποτάξαν εἰς μοναρχίαν. Καί μήν, καί τή κατ' ἀρετήν σπουδὴν τε καί ἀγιωσύνη. [...] Ἀλλά νῦν, φεῦ τῶν κακῶν! ἀπώλετο πᾶν. [...] Ποῦ τά παιδευτήρια τῆς σοφίας; [...] Κατεπόθησαν ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ». [* Γεώργιος Κεκαυμένος, «Τό κρυφὸ σχολεῖο καί ἡ Ἱστορία: Οἱ πηγές, οἱ μαρτυρίες, ἡ ἀλήθεια» Ἀντίβαρο, Μάρτιος 2008, σελ. 8].

Ἦταν θαῦμα τό ὅτι ἐπιβίωσε ἡ γνώση μας μέσα ἀπό ἐλάχιστα ἐκπαιδευτήρια ἀλλά καί ἀπό πλῆθος κρυφῶν σχολείων στά ὁποῖα ἐδιδάσκετο ἡ στοιχειώδης παιδεία. Ἐνας ἄλλος Πατριάρχης ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Κύριλλος Λούκαρης ἀπαντώντας στήν κατηγορία τῶν Λατίνων σχετικά μέ τήν ἔλλειψη «σοφίας» στούς Ἕλληνες, ἔγραψε τά παρακάτω γιά τό πρόβλημα τοῦ μαρτυροῦ τῆς παιδείας στό ἑλληνικό γένος:

«Πῶς ἡ ἀνατολική ἐκκλησία καί ὅλον τό γένος τῶν

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομε,

Πανοσιώτατοι καί Αἰδεσιμώτατοι Πατέρες,

Ὅσιωτάτη Γερόντισσα Νικολία καί λοιπές Μοναχές,

Ἑλλογιμώτατε Πρόεδρε τοῦ Πειραιικοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Συνδέσμου Νέων κ. Ἀντώνιε Νέτσε,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ὅλοι σας ἐνθυμεῖστε, ἀσφαλῶς, τήν ρῆση κάποιου μεγαλοσχήμου ρασοφόρου, ὅταν εἶχε ἀναλάβει ἓνα ὑψηλό ἀξίωμα, γιά τήν ὑπέροχη συμβίωση τῶν 400 χρόνων πού οἱ δύο λαοί, Ἕλληνες καί Τοῦρκοι, συμβίωναν ἀρμονικά. Καλούμενος νά ἀναφερθῶ στό ἱστορικοκοινωνικό πλαίσιο τῆς ἐποχῆς τῶν Κολλυβάδων, εἶναι ἀναπόφευκτο νά ἀναφερθῶ σ' αὐτήν τήν «ὑπέροχη συμβίωση» σήμερα.

Διότι τά γεγονότα μιᾶς ἱστορικῆς περιόδου πρέπει νά ἐρευνοῦμε μέσα στό πλαίσιο τῶν εἰδικῶν ἱστορικῶν καί κοινωνικῶν συνθηκῶν, ἐντός τῶν ὁποίων διαδραματίστηκαν. Δέν μπορούμε νά κρίνουμε μέ κριτήρια τοῦ σήμερα, γεγονότα τοῦ χθές. Γι' αὐτό σᾶς καλῶ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νά προσπαθήσουμε νά ἀποστασιοποιηθοῦμε, ὅσον δυνατόν, ἀπό τά δεδομένα τῆς σύγχρονης ἐποχῆς καί νά λάβουμε ὑπόψιν τίς εἰδικές συνθήκες τῆς ἐποχῆς τῶν Κολλυβάδων, δηλαδή τῆς ὑστερης τουρκοκρατίας. Ἄς μεταφερθοῦμε νοερῶς τρεῖς αἰῶνες πίσω. Ἄς καταδυθοῦμε στό βάθος τῆς σκοτεινῆς αὐτῆς περιόδου τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέσα στήν ὁποίαν ἔλλαμψαν ὡς φωστῆρες οἱ ἅγιοι Κολλυβάδες καί ἄς προσπαθήσουμε νά κατανοήσουμε τήν κατάσταση τῆς κοι-

* Ἐναρκτήριος εἰσηγήσις ἐκφωνηθεῖσα εἰς τήν ἡμερίδα μέ θέμα «Πνευματική εὐδία ἐπὶ τῇ 200ῇ ἐπετείῳ τῆς ὁσιακῆς κοιμήσεως τῶν Ὁσίων Κολλυβάδων, Νήφωνος τοῦ ἐπιλεγομένου Κοινοβιάρχου καί Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου 1809-2009», εἰς τήν πόλιν τῶν Πατρῶν τήν 15/28-11-2009.

Ἑλλήνων εἶναι κακά καταστρεμμένον, τοῦτο δὲν τὸ ἀρνούμεθα. [...] Ὅσον πὼς δὲν ἔχομεν σοφίαν καὶ μαθήματα, ἀλήθεια εἶναι. [...] Ἄν [ὅμως] εἶχε βασιλεύσει ὁ Τοῦρκος εἰς τὴν Φραγγίαν δέκα χρόνους, χριστιανούς ἐκεῖ δὲν [θά] εὑρίσκες(!). Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τώρα διακόσιους χρόνους εὑρίσκεται. Καὶ κακοπαθοῦσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ βασανίζονται διὰ νὰ στέκουν εἰς τὴν πίστιν τους, καὶ λάμπει ἡ πίστις τοῦ Χριστοῦ. [...] Καὶ σεῖς μοῦ λέγετε πὼς δὲν ἔχομεν σοφίαν;» [ἔ.ἀ., σελ. 11].

Ἡ παιδεία περιορίστηκε σημαντικά, ἀλλὰ δὲν ἐξέλιπε τελείως. Καὶ οἱ Ἕλληνες κράτησαν τὸ πιὸ σημαντικό μέρος τῆς σοφίας τους: τὴν πίστη τους.

Εἴπαμε πρωτύτερα γιὰ τὸ «κρυφὸ σχολεῖο».

Βέβαια, ἡ Σύγχρονη Σχολὴ τῆς «Ἀναθεωρητικῆς Ἱστοριογραφίας» προσπαθεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἄποψη ὅτι τὰ περὶ κρυφοῦ σχολείου ἦταν μῦθος.

Λέγουν ὅτι πίσω ἀπὸ τὸν «μῦθο» γιὰ τὸ κρυφὸ σχολεῖο κρύβεται τελικὰ μιὰ «ἀνακρίβεια» καὶ ἓνα «στερεότυπο», ἡ ἀντίληψη πὼς «ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία ἦταν «ἀπολίτιστη» καὶ «καθυστερημένη», καὶ συνεχῶς βίαιη ἔναντι τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλων χριστιανῶν». Ὅμως ὁ Ἑλληνισμὸς κατὰ τὴν τουρκοκρατία «δὲν κινδύνεψε ποτέ ἀπὸ τὸν κατακτητὴ νὰ ἀφανιστεῖ», γιατί κάτι τέτοιο ὁ κατακτητὴς «ὄχι μόνον δὲν τὸ ἐπιδίωξε, ἀλλὰ καὶ δὲν τὸ ἐπιθυμοῦσε». Τὰ «περὶ 400 χρόνια τουρκικοῦ ζυγοῦ» ἦταν ἓνας μεγάλος Μῦθος», ἀφοῦ «ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία [...] θεωροῦσε τοὺς Ρωμιούς καὶ τὸ Πατριαρχεῖο συνεταίρους τῆς στή διοίκηση τῆς ἁχανοῦς χώρας». Γι' αὐτὸ καὶ «ἡ ὀθωμανικὴ περίοδος ὡς καὶ τὸ 1914 μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὡς μιὰ ἀπὸ τίς πλέον εὐνοϊκὲς συμβιώσεις κυρίαρχων μουσουλμάνων καὶ ὑποτελῶν χριστιανῶν».

Λέγουν ἀκόμη: "Υπεύθυνη γιὰ τὰ παραπάνω «στερεότυπα» εἶναι ἡ «ἱστοριογραφικὴ παράδοση» πού «δημιουργήθηκε τὸν περασμένο αἰῶνα στὸ πλαίσιο τοῦ ἐθνικοῦ κράτους, δεδομένου ὅτι ἡ ἐλληνικὴ ἱστοριογραφία, ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὰ ρεύματα τοῦ ρομαντισμοῦ καὶ τοῦ θετικισμοῦ ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν θριαμβεύοντα ἐθνικισμό, ἀναπτύχθηκε ὡς ἐθνικὴ ἱστοριογραφία». Γι' αὐτὸ καὶ «μόνον μετὰ τὴν ἐπανάσταση τοῦ 1821 μερικοὶ λόγιοι τῆς ἐποχῆς, διεκτραγωδώντας τὰ παθήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὴν τουρκοκρατία, ὑπαινίχθηκαν -χωρὶς νὰ ἀναφέρουν κανένα συγκεκριμένο παράδειγμα- ὅτι ἡ παιδεία, ὅπως καὶ ἡ ἐκκλησία, ἦταν ὑπὸ διωγμόν» [* ἔ.ἀ., σελ. 5].

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα ἀνतिकρούονται μέ ἄφθονα ἱστορικὰ στοιχεῖα σὲ ἓνα θαυμάσιο σύγγραμμα «Τὸ κρυφὸ σχολεῖο καὶ ἡ Ἱστορία: Οἱ πηγές, οἱ μαρτυρίες, ἡ ἀλήθεια» τοῦ Γεωργίου Κεκαυμένου.

Διότι, ἐνῶ δὲν ὑπῆρχε κανένα ἐπίσημο διάταγμα πού νὰ ἀπαγορεύει τὰ σχολεῖα, ἐλεύθερα λειτουργοῦσαν τὰ σχολεῖα στίς πόλεις ὅπου ὑπῆρχε πολὺς ἐλληνικὸς πληθυσμός. Ὅπου ὁ ἐλληνικὸς πληθυσμὸς ἦταν μικρὸς καὶ

ὑπερτεροῦσαν οἱ Τοῦρκοι, ἡ ἐλεύθερη λειτουργία σχολείων ἦταν πρακτικῶς ἀδύνατη.

Οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες ἀπαιτοῦσαν ὑπέρογκο «μπαχτσίς» (δωροδοκία) γιὰ νὰ δώσουν ἄδεια λειτουργίας σχολείου καὶ ὅταν πάλι ἔδιναν ἄδεια, τὸ κλείσιμο ἐνὸς σχολείου ἀπὸ τὸν ὄχλο τῶν ὀθωμανῶν ἢ ἡ καταστροφὴ σχολείων ἀπὸ τοὺς Γενιτσάρους ἦταν κοινὸ φαινόμενο.

Ἀλλὰ τὸ σημαντικότερο πρόβλημα ἦταν ὅτι τὰ στίφη τῶν Γενιτσάρων περιεφέροντο καὶ ἀλοῖμονο στὰ παιδιὰ πού θά συναντοῦσαν νὰ περιφέρονται στοὺς δρόμους.

Ἐνῶ καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς τουρκοκρατίας οἱ Ἕλληνες ὑπέφεραν κάτω ἀπὸ τὸν ἀβάσταχτο τουρκικὸ ζυγὸ, τότε πού ἔγινε ὁ βίος τους κυριολεκτικὰ ἀβίωτος ἦταν μετὰ τὰ ὀρλωφικά, τὸ 1770. Τότε, ὅπως μᾶς λέει ὁ Κούμας, οἱ χριστιανοὶ ἀπλὰ ὑπέφεραν τὴν πιὸ ἀνέπιωτη φρίκη:

«Οἱ ἄγριοι γιανίτσαροι κατέτρωγαν τοὺς πτωχοὺς χριστιανούς ἀσπλάχνως. Ἐζήτουν κρασιά, φαγητά,

ἐνδύματα, ἀργύριον. [...] Τίς ἠδύνατο νὰ ἀντισταθῇ εἰς τοιοῦτους ἀπαιτητάς; Πολλοὶ ἐπιπταν θύματα τῶν γιανιτσάρων ἀτιμωρητὴ εἰς τοὺς δρόμους, διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκπληρώσουν τὰ ζητήματά των. Ἡ Λάρισσα ἔδειξε τρομερότατα παραδείγματα τοῦ λεγομένου. Ἡ τιμὴ τῶν ἀρρένων ἐθυσιάζετο εἰς τὰ ἄγρια πάθη των. Καὶ ὅσοι φιλόστοργοι καὶ ὅπωςοὺν εὐκατάστατοι γονεῖς δὲν ὑπέφεραν τὴν αἰσχύνην ταύτην, ἠναγκάζοντο νὰ ἐξορίζωσι τὰ τέκνα των ἀπὸ τὰς πατρικὰς των ἀγκάλας εἰς κόμας κατοικουμένους ὑπὸ μόνων χριστιανῶν» [ἔ.ἀ., σελ. 18].

Οἱ γονεῖς -λοιπόν- ἐκρυβαν τὰ παιδιὰ τους γιὰ τὸν φόβο τῶν γενιτσάρων καὶ μόνον τὴν νύκτα μέ χίλιες προφυλάξεις μετέβαιναν σὲ μυστικὸ μέρος -συνήθως νάρθηκα κάποιας ἀπόμερης ἐκκλησίας- μέ κλειστά παράθυρα γιὰ νὰ μάθουν τὰ στοιχειώδη γράμματα ἀπὸ τὸν ὀλιγογράμματο ἱερέα. Αὐτὸ ἦταν τὸ κρυφὸ σχολεῖο, στὸ ὁποῖο ἔμαθαν -ὅσοι ἔμαθαν- τὰ λίγα γράμματα οἱ ἀγωνιστὲς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ δὲν ἦταν καθόλου μῦθος.

Τὰ ἐλεύθερα διδασκαλεῖα ἦταν λοιπόν περιορισμένα

καί οἱ ἀνώτερες σχολές ὅπως αὐτή τοῦ Πατριαρχείου πού ἵδρυσε ὁ Πατριάρχης Γεννάδιος ἦταν ἐλάχιστες, ἱκανές ὅμως γιά νά διασωθῇ ἡ σπῖθα τῆς γνώσεως πού ἄναψε ἀργότερα τήν ἀναγέννηση τῶν γραμμάτων κατὰ τήν ὕστερη Τουρκοκρατία. Πρόκειται γιά τό φαινόμενο πού κάποιοι ὀνομάζουν «Νεοελληνικό Διαφωτισμό». Ἀκριβέστερος ὅρος εἶναι «Νεοελληνική Ἀναγέννηση». Καί τοῦτο διότι παρά τίς ὅποιες ἀναμφισβήτητες εὐρωπαϊκές ἐπιρροές τό φαινόμενο τό ὁποῖο συνέβη στόν Ἑλλαδικό χώρο, δέν ἦταν ἡ καθυστερημένη (χρονικά) ἐμφάνιση μιᾶς νεοελληνικῆς ἀποχρώσεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ διαφωτισμοῦ. Ἐπρόκειτο γιά τήν οὐσιαστική ἀναγέννηση τῆς ἐλληνικῆς φιλοσοφίας καί ἐπιστημῶν μέ ἐπίκεντρο φυσικά τήν καταπολέμηση τῆς ἀγραμματοσύνης τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ καί μέ ἀπώτερο στόχο τήν ἀποτίναξη τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ.

Μάλιστα ἡ ἀναγέννηση αὐτή ἀρχίζει πρίν τήν ἐμφάνιση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Διαφωτισμοῦ ἀπό τά μέσα τοῦ 17ου αἰῶνος μέ τόν Θεόφιλο Κορυδαλλέα ὁ ὁποῖος ἔθεσε τά θεμέλια τοῦ νέου πνεύματος τῆς Ἑλληνικῆς σκέψης, διακηρύσσοντας τήν θεωρία τῆς διπλῆς ἀληθείας: γιά μέν τά ζητήματα τῆς Ἐπιστήμης ἰσχύει ὁ ὀρθός λόγος, γιά δέ τά δόγματα, ἡ ἀλήθεια τῆς πίστεως. Γεγονός πολύ σημαντικό, διότι ὁ Εὐρωπαϊκός διαφωτισμός ἐξοβελίζει τελείως τήν πίστη καί εἰσάγει παντοῦ ὡς μόνη ἀλήθεια τόν ὀρθό λόγο - ἐνῶ ἡ λατινική θεολογία ἐκινεῖτο στήν ἀντίθετη κατεύθυνση ἀναγάγοντας ὡς θέματα πίστεως καί ζητήματα ἐπιστημονικά καί θανατώνοντας ὡς αἰρετικούς τούς ἀντιφρονούντας.

Ἀκόμη ἡ ἀναγέννηση τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων καί ἐπιστημῶν, εἶχε ἔντονη τήν ἐθνική διάσταση, γεγονός πού τήν διαφοροποιεῖ ἀπό τόν Εὐρωπαϊκό διαφωτισμό, ὁ ὁποῖος παρ' ὅλα ταῦτα εἶχε ἔντονες ἐπιρροές καί σέ Ἕλληνες λογίους ὅπως ὁ Κοραῆς. Αὐτοί ὑπερτόνιζαν τήν ἀρχαιοελληνική κληρονομιά παρακάμπτοντας τήν ὀρθόδοξη παράδοση καί πνευματικότητα. Δυστυχῶς αὐτή ἡ ἔντονη ἐπιρροή τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ διαφωτισμοῦ εἶναι κυρίαρχη στούς Ἕλληνες λογίους καί σήμερα.

Ἀντίβαρο στόν ἀρχαιοελληνικό προσανατολισμό τῶν δυτικοπλήκτων λογίων ἀπετέλεσε ἡ χορεία τῶν Ὀσίων Κολυβάδων Πατέρων, οἱ ὁποῖοι ἐστράφησαν

ἀκριβῶς στήν παράδοση τῆς Ὀρθόδοξης Πνευματικότητας καί προεκάλεσαν αὐτό πού ὀνομάζεται φιλοκαλική ἀναγέννηση.

Σύμφωνα μέ τήν Ὀρθόδοξη Πνευματικότητα κέντρον εἶναι ὁ Θεός καί ὁ Θεάνθρωπος καί ὄχι ὁ ἄνθρωπος. Τό μέτρο τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἰσχύει γιά τίς ἐπιστήμες καί τά ἐγκόσμια, ὄχι γιά τά πνευματικά καί τά ἐπουράνια. Αὕτη εἶναι ἡ ὀρθή διάκριση τῶν πραγμάτων.

Οἱ Ἅγιοι Κολυβάδες ἀντέταξαν στό κοσμικόν Πνεῦμα ὡς Θεουμένους τούς Ἁγίους καί στή σοφία τοῦ κόσμου τήν θεία σοφία καί τήν ἀγιοπνευματική ἐμπειρία.

Ἡ ἐκκλησιαστική κατάσταση τῆς ἐποχῆς

Ὁ Στίβεν Ράνσιμαν ἔγραψε γιά τήν ἐποχή τῆς τουρκοκρατίας ἓνα ἔργο μέ τίτλο Ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐν Αἰχμαλωσίᾳ. Σ' αὐτό τό ἔργο του ὁ Ράνσιμαν ἐκθέτει ἀναλυτικά, μέσα ἀπό τίς πηγές, ποιά ἦταν ἡ κατάσταση τοῦ Ἑλληνισμοῦ κάτω ἀπό τόν τουρκικό ζυγό. Ἀνάμεσα στίς πηγές τοῦ Ράνσιμαν συγκαταλέγεται καί τό βιβλίο τοῦ Ἀγγλου διπλωμάτη Sir Paul Rycaut, *The Present State of the Grekce and Armenian Churches*, A.D. 1678, πού ἐξέδωσε τό 1679. Τό βιβλίο αὐτό ὁ Ἀγγλος ἀξιωματοῦχος τό ἔγραψε μέ ἐντολή τοῦ βασιλιᾶ Καρόλου τοῦ Β', καί ἀποτελεῖ οὐσιαστικά τήν ἐπίσημη ἀναφορά του πρὸς ἐκεῖνον. Ἐκεῖ ὁ Ἀγγλος εὐγενῆς ἀναφέρει, ἀνάμεσα στά ἄλλα, καί τά ἑξῆς:

«Εἶναι τραγική ἡ μετατροπή τῶν ἱερῶν τῆς θρησκείας, ἡ ἀποπομπή τοῦ βασιλικοῦ ἱερατείου καί ἡ μετατροπή τῶν ναῶν σέ τζαμιά. Τά μυστήρια τοῦ θυσιαστηρίου τελοῦνται κρυφά σέ μυστικές καί σκοτεινές τοποθεσίες. Τέτοιες εἶδα στίς πόλεις καί τά χωριά πού ταξίδεψα καί μοιάζουν μᾶλλον μέ κρύπτες ἢ τάφους παρά μέ ἐκκλησίες. Οἱ στέγες τους εἶναι σχεδόν στό ὕψος τῆς ἐπιφάνειας τοῦ ἐδάφους, γιά νά μήν κατηγορηθεῖ καί ἡ ἐλάχιστη ἔξαρση τοῦ ὀκοδομήματος ὡς θρίαμβος τῆς θρησκείας καί πρόκληση πρὸς τήν ὑπερηφάνεια τῶν τεμενῶν. [...] Δέν εἶναι λοιπόν παράδοξο γιά τήν ἀνθρώπινη λογική, πού βλέπει τήν καταπίεση καί τήν περιφρόνηση στήν ὁποῖαν εἶναι ἐκτεθειμένοι οἱ καλοί χριστιανοί, καί τήν ἀμάθεια στίς ἐκκλησίες τους, πού ὀφείλεται στήν πενία τοῦ κλήρου, το ὅτι βρέθηκαν πολλοί πού ἐγκατέλειψαν τήν πίστη. Μᾶλλον εἶναι θαῦμα, καί ἐπαλήθευση τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ πῶς πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς, πού ἡ ἐκκλησία ἐξακολουθεῖ νά διατηρεῖται σέ τόπο μεγάλη καταπίεση, καί παρά τήν τυραννία καί τά τεχνάσματα πού στρέφονται ἐναντίον της» [ἔ.ἀ., σελ. 9-10].

Ἡ μάστιγα τῶν ἐξισλαμισμῶν ὄχι μόνον τῶν ἀκουσίων ἀλλά καί τῶν ἐκουσίων ἀφαίμαξε τό Γένος καί τήν Ἐκκλησία ὑπέρ τῶν κατακτητῶν μωαμεθανῶν. Ὀλόκληροι τοπικοί πληθυσμοί προσχωροῦσαν στήν θρησκεία τοῦ

Μωάμεθ. Πολλοί μάλιστα στὸν Πόντο καὶ Μ. Ἀσία ἔγιναν κρυπτοχριστιανοὶ γιὰ νὰ ἐπιβιώσουν. Ἀπόγονοὶ τους ὑπάρχουν μέχρι σήμερα στὴν Τουρκία καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπανέλθουν στὴν πίστη τῶν προγόνων τους.

Γιὰ νὰ ἀνακόψουν τὴν ἔνταση τῶν ἐξισλαμιστῶν εὐ-αισθητοποιήθηκαν πολλοὶ εὐσυνείδητοι κληρικοὶ ὅπως:

α) ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς μὲ τίς ιεραποστολικές περιοδεῖες καὶ τὰ κηρύγματά του. Πολέμησε τὴν ἀγραμματοσύνη καὶ ἐνίσχυνσε τὴν εὐσέβεια. «Δέν βλέπετε ὅτι ἀγρίευσε τὸ γένος ἀπὸ τὴν ἀμάθειαν καὶ ἐγίναμεν ὡσάν θηρία;» φωνάζει ὁ σοφὸς ἱεραπόστολος. Ἡ Καινὴ Διαθήκη θὰ στερεώσῃ τὴν πίστη τοῦ λαοῦ πού κλονίζεται. «Τὸ κορμί σας, ἅς τὸ καύσουν, ἅς τὸ τηγανίσουν, τὰ πράγματά σας, ἅς τὰ πάρουν, μὴ σᾶς μέλη. Δώσετέ τα δέν εἶναι ἰδικά σας· ψυχὴ καὶ Χριστὸς σᾶς χρειάζονται» [Ἀπόστολος Βακαλόπουλος, «Ἱστορία τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ, Θεσσαλονίκη 1973, τ. Δ., σελ. 87»].

β) ὁ λόγιος Ἐπίσκοπος Ναυπάκτου Νεόφυτος Μαυρομάτης πού ἄρχισε νὰ ἐκδίδει ψυχοφελὴ βιβλία στὴν Τουρκικὴ γλῶσσα μὲ ἑλληνικοὺς χαρακτηῖρες (καρμανλήδικη διάλεκτος) γιὰ τοὺς Ἑλλήνες ἐκείνους Χριστιανούς, τῆς Μ. Ἀσίας πού ἔχουν λησμονήσει τὴν Ἑλληνικὴ καὶ μιλοῦσαν τὴν Τουρκικὴ Γλῶσσα.

Ὁ Νικηφόρος Θεοτόκης καὶ ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, μὲ τὰ ἐποικοδομητικὰ τους συγγράμματα πού γίνονται ἀνάγνωσμα στὴν Ἐκκλησία, ἐκεῖ πού οἱ ὀλιγογράμματοι ἱερεῖς δέν μποροῦσαν νὰ κάνουν κήρυγμα. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄλλοι πού δέν ἀναφέρονται ἐδῶ, βοήθησαν στό νὰ ἀνακοπεῖ τὸ κύμα τῶν ἀθρόων ἐξισλαμισμῶν καὶ νὰ δημιουργηθεῖ ὡς ἀνάχωμα καὶ τεῖχος προστασίας ἡ θεία παρεμβολὴ τῶν νεομαρτύρων.

Ἐνα ἀκόμη χαρακτηριστικὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦταν ἡ ὀλιγογραμμα-τοσύνη τοῦ κλήρου. Πολλές φορές καὶ τῶν Ἐπισκόπων.

Καὶ ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Μελέτιος (1703-1714) συγγραφέας «Εκκλ/κῆς Ἱστορίας» στὴν ἑκκλησίᾳ του γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς ἀμάθειας μεταξύ ἄλλων ἀναφέρει τὰ παρακάτω: «...βλέπω ... εἰς ὅλα τὰ μέρη μας καὶ εἰς τὰς ἐγκρίτους πολιτείας, τὰ ὀσπήτια, ἄδεια (ἀπὸ βιβλία) τόσον τῶν κληρικῶν... ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ πλεῖστοι δέν ἔχουσι παρά ἓνα ψαλτήρι, καὶ ἓνα ὠρολόγιον πεπαλαιωμένον, καὶ κανένα συναξάρι, ὡσάν καὶ εἰς πολλὰ ἀρχοντικά καὶ πραγματευτῶν ὀσπήτια... ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐρίσκωνται πάντοτε εἰς τὴν ἀμάθειαν ὅπου εἶναι, καὶ δέν γνωρίζουσιν, ὅτι διὰ τὴν ἀμέλειαν τῆς ἀναγνώσεως καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀξιολόγων βιβλίων, ἠθικῶν καὶ ἱστορικῶν, εὐρίσκόμεθα εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἀμαθείας». [Πρωτ. Γεωργίου Μεταλληνοῦ, «Τουρκοκρατία – Οἱ Ἑλλήνες στὴν Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία», ἐκδ. Ἀκρίτας, Ἀθήνα 1988, σελ. 230-231].

Ἀλλά, ἄλλο ἓνα χαρακτηριστικὸ τῆς ἐποχῆς, ἦταν καὶ ἡ ὑποβάθμιση τῆς ποιότητος τοῦ κλήρου μὲ τὴν

ἐξαρση τοῦ φαινομένου τῆς σιμωνίας (τῆς διὰ χρημάτων χειροτονίας κληρικῶν) καὶ τοῦ κοσμικοῦ τρόπου διαγωγῆς πολλῶν κληρικῶν.

Ὡς ἀντίδοτο σὲ αὐτὴ τὴν ἠθικὴ κατὰπτωση ἦταν τὸ παράδειγμα τῆς ἀγιοπνευματικῆς ζωῆς τῶν Ἀγίων Κολυβάδων.

Ἐπίλογος

Σήμερα ἔχουν παρέλθει σχεδόν δύο αἰῶνες ἀπὸ τὴν διακοπὴ τῆς «ὑπέροχης συμβιώσεως» τῶν Ἑλλήνων μὲ τοὺς Τούρκους. Σήμερα ὅλοι σχεδόν οἱ Ἑλλήνες γνωρίζομε γραφὴ καὶ ἀνάγνωση. Περιπατοῦμε ἐλεύθερα στοὺς δρόμους δίχως νὰ κινδυνεύει ἀνά πᾶσα στιγμή ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμὴ μας. Τὸ ἴδιο καὶ τὰ παιδιά μας. Ἄν καὶ ἡ διαφορὰ εἶναι μεγάλη, ὅμως δέν συνήλθαμε πλήρως ἀπὸ τίς συνέπειες τῆς τραυματικῆς ἐκείνης περιόδου. Κληρονομήσαμε ὀθωμανικὲς νοοτροπίες ὅπως τὸ μπαξίς, τὸ ρουσφέτι καὶ τὴν ἀσυμάζευτη ἀνοργανωσιά τοῦ κράτους μας. Κάποτε ὁ ἐλ. Βενιζέλος εἶχε πεῖ: «Δυστυχῶς, κύριοι, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ζήσας τόσους αἰῶνας ὑπὸ ξένην δουλείαν ἐσυνήθισε νὰ θεωρῇ τὸ κράτος ἐχθρικόν, ὅπως πράγματι ἦτο, ὁ δὲ αἰὼν τῆς ἐλευθερίας δέν κατάρθωσε νὰ τοῦ μεταβάλῃ ἐντελῶς τὴν ψυχολογίαν αὐτὴν» (Ὁμιλία Ἐλ. Βενιζέλου κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίαση τοῦ Σ.τ.Ε. τῆς 17ης Μαΐου 1929 ὅπως ἀποδίδεται στὸ «Ελευθερον Βῆμα» τῆς 18ης Μαΐου 1929).

Παρά τίς ἀξιόλογες ἐπιδόσεις μεμονωμένων Ἑλλήνων στὶς ἐπιστῆμες καὶ τὸν πολιτισμὸ, ὅμως ἡ πατρίδα μας ἔχει παύσει ἀπὸ τὸ 1453 νὰ εἶναι τὸ ἐπίκεντρο τοῦ πολιτισμοῦ.

Τουλάχιστον ὅμως, εἴμαστε ἐλεύθεροι. Καὶ αὐτὸ τὸ ὀφείλουμε στοὺς ὑπέροχους ἐκείνους ἥρωες πού ἀγωνίσθηκαν γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἀγίαν καὶ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν.

Καὶ αὐτοὶ γαλουχήθηκαν μὲ τὸ πνεῦμα τῆς νεοελληνικῆς ἀναγεννήσεως τῶν γραμμάτων πού συνέβη καὶ μὲ τὴν μέγιστη συμβολὴ τῶν τιμωμένων σήμερα ὀσίων πατέρων «Κολυβάδων».

Ἄς ἔχουμε τὴν εὐχὴ τους.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἀπολογία ὑπέρ τοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀοράτου Πολέμου κειμένου σημειώματος περί τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου τεύχους)

Τούτων οὕτως εἰρημένων, δύο καθολικά συνάγομεν συμπεράσματα·

α' ὅτι ἐπειδή τό μυστήριον τῆς ἐνσάρκου οικονομίας ὀνομάζεται εὐδοκία, ἥτοι προηγούμενον θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς εἶπεν ἀνωτέρω ὁ μέγας τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριος, τό δέ προηγούμενον θέλημα τοῦ Θεοῦ πάλιν, κατά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν (βιβλ. α' περί πίστεως, κεφ. με'), ἡρτηται ὅχι ἐξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ καί ἐκ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ· λοιπόν καί τό μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως, καθ' ὃ τοιοῦτον, προεγνώσθη καί προωρίσθη πρό τῆς προγνώσεως καί προορισμοῦ πάντων τῶν κτισμάτων· καί ἐν χρόνῳ ἐγένετο ἐκ μόνης τῆς ἀπείρου καί φυσικῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ·

β' ὅτι καί ἡ Κυρία Θεοτόκος, ὡς προσεχέστατον καί ἄμεσον μέσον καί συναίτιον ἀναγκαῖον τοῦ τοιούτου μυστηρίου (ἡ γάρ τοῦ Χριστοῦ σὰρξ, τῆς Μαρίας ἐστὶ σὰρξ, κατά τόν ἱερόν Αὐγουστίνον), προεγνώσθη καί προωρίσθη ὑπό τοῦ Θεοῦ πρό τῶν ἄλλων κτισμάτων, τά δέ ἄλλα κτίσματα προωρίσθησαν καί ἐγένοντο δι' αὐτήν· ἐπειδή αὐτός εἶναι ὁ προεπινοηθεὶς σκοπὸς τοῦ Θεοῦ, ταυτὸν εἰπεῖν, τό τέλος, δι' ὃ τά ἄλλα ἐγένοντο, ὡς εἶπεν ἀνωτέρω ὁ ἱερός Ἀνδρέας.

Διατί δέ εἶπεν ἀνωτέρω ὁ θεοφόρος Μάξιμος, ὅτι διὰ τό μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως ἔγιναν ὅλα τά κτίσματα, αὐτό δέ δέν ἔγινε διὰ κανέν τέλος, ἐνῶ αἱ θεῖαι Γραφαὶ καί οἱ ἄλλοι θεοφόροι Πατέρες φανερώς κηρύττουσιν, ὅτι τό μυστήριον αὐτό ἔγινε

διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνάπλασιν καί σωτηρίαν; ἐμοὶ δοκεῖ, ὅτι ἐπειδή, κατά τοὺς μεταφυσικούς, ἄλλα μὲν εἶναι μέσα μόνον καὶ οὐχὶ τέλη· ἄλλα δέ εἶναι καὶ μέσα καὶ τέλη ἐν ταυτῷ, ἥτοι πρὸς μὲν τὰ κατώτερα, τέλη, πρὸς δέ τὰ ἀνώτερα, μέσα· ἄλλα δέ εἶναι τέλη μόνον καὶ ὄχι μέσα, ἅτινα καὶ τέλη τελῶν, ὡς πάντων ἀνώτερα ὀνομάζονται· διὰ τοῦτο καὶ ὁ θεοφόρος Μάξιμος θεολογεῖ ἐδῶ, ὅτι τό μυστήριον τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνανθρωπήσεως, εἶναι τέλος μόνον καὶ ὄχι μέσον, ὡς πάντων τῶν τῆς ἀγίας Τριάδος ἔργων ἀνώτατον καὶ ὑψηλότατον καὶ τέλος τελῶν τό κορυφαϊότατον, οὗ ἕνεκα μὲν τὰ πάντα, αὐτό δέ οὐδενός ἕνεκα· τῆς γάρ καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως κτίστου καὶ κτίσεως τί ἄλλο ἐστὶν ἀνώτερον; ἂν καὶ αὐτό κατά λόγον ἕτερον θεωρούμενον, ἐγένετο διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνάπλασιν καί σωτηρίαν. Καί διὰ νὰ εἰπωμεν καθολικῶς, τό μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως εἶναι ἀρχή καὶ μέσον καὶ τέλος ὅλων τῶν κτισμάτων, νοητῶν καὶ αἰσθητῶν καὶ μικτῶν. Εἶναι ἀρχή ὅλων τῶν κτισμάτων, διότι ἡ πρόγνωσις καὶ ὁ προορισμὸς τοῦ μυστηρίου τούτου, ἔγινεν ἀρχή καὶ αἰτία τοῦ νὰ προγνωσθῶσι καὶ νὰ προορισθῶσι καὶ νὰ κτισθῶσι πάντα τὰ κτίσματα, κατά τό «Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ», καὶ τό «Πρωτότοκος πάσης κτίσεως», περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου εἰρημένα, καθ' ὃ ἀνθρώπου, ὡς εἵπομεν. Λέγει δέ καὶ ὁ θεοφόρος Μάξιμος ἐν τῇ αὐτῇ ἐξηκοστῇ λύσει τῶν Ἀπόρων, «διὰ τόν Χριστόν, ἡγουν τό κατά Χριστόν μυστήριον, πάντες οἱ αἰῶνες καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς τοῖς αἰῶσιν ἐν Χριστῷ τὴν ἀρχὴν τοῦ εἶναι καὶ τό τέλος εἰλήφασιν. Ἐνωσις γάρ προεπενοήθη τῶν αἰώνων ὅρου καὶ ἀοριστίας, μέτρου καὶ ἀμετρίας, πέρατος καὶ ἀπειρίας καὶ κτίστου καὶ κτίσεως καὶ στάσεως καὶ

κινήσεως, ἥτις ἐν Χριστῷ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων φανερωθεῖσα γέγονε, πλήρωσιν δοῦσα τῇ προγνώσει τοῦ Θεοῦ δι' ἐαυτῆς».

Ἐγινε δέ καί μέσον τό μυστήριον αὐτό, διότι ἐχάρισε πλήρωσιν εἰς τὴν πρόγνωσιν τοῦ Θεοῦ, ὡς προεῖπεν ὁ θεῖος Μάξιμος· ἐχάρισεν ἀτρεψίαν εἰς τοὺς ἀγγέλους καὶ ἀκινήσιαν εἰς τό κακόν, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω μετὰ τοῦ Θεσσαλονίκης θείου Γρηγορίου, μετὰ Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου καὶ μετὰ τοῦ Νικήτα· ταύτην δέ τὴν τῶν ἀγγέλων ἀτρεψίαν, σωτηρίαν τοῦ ἀοράτου κόσμου ὠνόμασεν ὁ θεολόγος Γρηγόριος ἐν τῷ εἰς τό Πάσχα λόγῳ¹· ἔφη δέ καὶ ὁ θεῖος Μάξιμος, ὅτι διὰ τοῦτο προεγνώσθη τό μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως, «ἵνα περί τό πάντη κατ' οὐσίαν ἀκίνητον στή τά κατὰ φύσιν κινούμενα, τῆς πρὸς τε ἐαυτά καὶ πρὸς ἄλληλα ἐκβεβηκότα κινήσεως», ὅπου καὶ ὁ σχολιαστής τῶν τοῦ Μαξίμου φησί «τῇ πρὸς τόν Θεόν ἐνώσει πάντων πρὸς ἀτρεψίαν μεταποιηθέντων»· ἐχάρισεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους λύσιν τῆς προπατορικῆς ἀμαρτίας, δόσιν τῆς θείας χάριτος, ἀφθαρσίαν, ἀθανασίαν, ἀτρεψίαν, σωτηρίαν καὶ ἄλλα μυρία ἀγαθά.

Εἶναι καὶ τέλος τό μυστήριον αὐτό, καθ' ὅτι αὐτό ἐγινε καὶ εἰς ἀγγέλους καὶ εἰς ἀνθρώπους καὶ εἰς ὅλην τὴν κτίσιν τελείωσιν καὶ θέωσιν καὶ δόξα καὶ μακαριότης· καὶ καθ' ὅτι αὐτό ἐγινεν ἀνακεφαλαίωσις οὐρανίων καὶ ἐπιγεῖων καὶ καθ' ὑπόστασιν ἔνωσις κτίστου καὶ κτισμάτων καὶ δόξα τοῦ ἀνάρχου Πατρός, δοξασθέντος οὐχὶ διὰ ψιλῶν κτισμάτων, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ τοῦ κατ' οὐσίαν Υἱοῦ καὶ Λόγου του, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων φορέσαντος, τό ὅποιον αὐτό τέλος εἶναι τό ὕστατον πάντων, μεθ' οὗ οὐκ ἔστιν ἄλλο τέλος ἀνώτερον· καὶ οὗ ἕνεκα μὲν τά πάντα, αὐτό δέ οὐδενός ἕνεκα, κατὰ τόν αὐτόν πάλιν

εἰπεῖν θεῖον Μάξιμον· «ἵνα γάρ, φησὶν ὁ Ἀπόστολος, ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγεῖων καὶ καταχθονίων καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοὺς Χριστός·» διατί; καὶ τίνος χάριν; διὰ τὴν δόξαν, λέγω, τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, «εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός».

Ἐκ τῶν εἰρημένων λοιπόν τούτων δύναται νά συμπεράνη ὁ καθείς, ὅτι **ἀπαραιτήτως** ἔπρεπε νά γίνη τό μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως, κατὰ πρῶτον μὲν καὶ κύριον καὶ καθ' αὐτό λόγον, διότι τό μυστήριον αὐτό ἦτο προηγούμενον θέλημα Θεοῦ², καθὼς εἶπομεν μετὰ τοῦ Θεσσαλονίκης Γρηγορίου, πρῶτιστον κινήτικόν αἷτιον ἔχον τὴν ἄπειρον καὶ οὐσιώδη καὶ υπεράγαθον ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ· μᾶλλον δέ αὐτόν τόν ἐνδοξότατον πυθμένα τῆς πατρικῆς ἀγαθότητος, ὡς εἶπεν ὁ θεοφόρος Μάξιμος· κατὰ δεύτερον δέ λόγον, καὶ διότι αὐτό ἦτον ἀναγκαῖον εἰς ὅλα τά κτίσματα, νοητά καὶ αἰσθητά, ὡς ἀρχὴ αὐτῶν καὶ μέσον καὶ τέλος ὡς ἀπεδείχθη.

Ἰκανά νομίζω ὅτι εἶναι τά ὀλίγα ταῦτα εἰς ἀπολογίαν παρά γε τοῖς εὐγνώμοσι διαιτηταῖς καὶ ἀναγνώσταις τοῦ προρρηθέντος σημειώματός μου περί τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τοὺς ὁποίους καὶ παρακαλῶ νά μή μέ διαβάλλωσι παραλόγως· οὐ γάρ ἀπό γνώμης οἰκείας καὶ δόξης τοῦτο ἐκεῖσε ἔγραψα, ἀλλ' ἐπόμενος τῇ δόξῃ τῶν προρρηθέντων θεολόγων. Εἰ δέ τινες ἴσως ἐμπαθῶς κινούμενοι (ὅπερ ἀπεύχομαι) κατηγοροῦσι με, κατηγορεῖτωσαν μᾶλλον τόν θεοφόρον Μάξιμον, τόν Θεσσαλονίκης Γρηγόριον καὶ τόν μέγαν Ἀνδρέαν καὶ τοὺς λοιπούς, παρ' ὧν ἐγὼ τὴν δόξαν ταύτην ἤρανισάμην.

«Ἀρχῆς χορηγῶ καὶ τέλους δόξα πρέπει».

1. Ὅθεν καὶ Νικήτας ὁ σοφὸς σχολιαστὴς τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου σχολιάζων τό εἰς τό Πάσχα ρητόν ἐκεῖνο τοῦ Θεολόγου· «Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ ὅσος τε ὁρατός καὶ ὁσος ἀόρατος», λέγει· «οἱ δὲ Ἄγγελοι ἐπεὶ δυσκίνητοι ὄντας πρὸς τό κακόν, ἀλλ' οὐκ ἀκίνητοι, μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν ἐγένοντο λοιπόν καὶ ἀκίνητοι, οὐ φύσει ἀλλὰ χάριτι, εἴη ἂν, αὐτοῖς σωτηρία ἢ ἀτρεψία, μηκέτι φοβούμενοι τὴν ἐπὶ τό χεῖρον μεταβολήν, καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἀπώλειαν». Καὶ ὁ μέγας τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριος· «Ἐντεῦθεν Ἄγγελοι νῦν τό ἀπερίτρεπτον ἔλαβον, ἔργῳ παρὰ τοῦ Δεσπότου μαθόντες, ὁδὸν ὑψώσεως καὶ τῆς πρὸς αὐτόν ὡμιώσεως, οὐ τὴν ἔπαρσιν οὐσαν, ἀλλὰ τὴν ταπεινώσιν» (λόγ. εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν).

2. Ὅθεν πρὸς τόν ἐρωτῶντα, ποία εἶναι πρώτη ὅλων τῶν Δεσποτικῶν ἐορτῶν, ὁ Εὐαγγελισμὸς ἢ ἡ Ἀνάληψις; γλαφυρῶς καὶ ὑψηλοτέρῳ τῷ λόγῳ ἤθελεν ἀποκριθῆ τις, ὅτι εἶναι ἡ Ἀνάληψις καὶ οὐχὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς. Ὁ μὲν γάρ Εὐαγγελισμὸς, πρώτη εἶναι τῶν ἐορτῶν τῇ πράξει καὶ τῇ ἐκβάσει, ὑστέρα δέ τῇ γνώσει καὶ θεωρίᾳ· ἡ δὲ Ἀνάληψις καὶ ἡ ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός καθέδρα καὶ ὑπερύψωσις τῆς ἀνθρωπότητος, ὑστέρα μὲν εἶναι τῇ πράξει καὶ τῇ ἐκβάσει, ἀλλὰ τῇ γνώσει καὶ θεωρίᾳ πρωτίστη πασῶν τῶν ἄλλων ἐστὶ.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Είς τήν σελ. 17 τοῦ παρόντος τεύχους ἀναδημοσιεύομεν τό σχετικόν μέ τήν ὑπόθεσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικήτα Καλύμνου ἄρθρον, τό ὁποῖον εἶχε δημοσιευθεῖ τόν Δεκέμβριον τοῦ 2007. Τό ἄρθρον ἐκεῖνο κατέληγεν εἰς τήν φράσιν ὅτι: «**ἡ ὑπόθεσις θά κριθῇ τελικῶς κατά τήν 4ην Ἀπριλίου 2008 (ν.ή.) ἀπό τήν ὀλομέλειαν τοῦ Σ.τ.Ε.**». Πράγματι. Κατά τήν προαναφερθεῖσα ἡμερομηνίαν ὄντως συνεζητήθη τό θέμα καί ὁ Εἰσηγητής Σύμβουλος κ. Ν. Σακελλάριος ἦτο ἀρνητικός. Δηλαδή ἐζήτησε τήν ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεως τῆς οἰκογενείας τῶν ιδιοκτητῶν τοῦ ναοῦ καί οὐσιαστικῶς ἐτάσσετο ὑπέρ τῶν ἀπόψεων τῆς νεοημερολογιτῆς Μητροπόλεως Καλύμνου. Ἐκτοτε ἀνεμόμεν τήν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἀπόφασις ἐδημοσιεύθη ἐπιτέλους τήν 14/27 Σεπτεμβρίου 2009. Διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3768/2009, λοιπόν, ἡ ὀλομέλεια τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐδικαίωσε τήν οἰκογένειαν τῶν ιδιοκτητῶν καί ἀπεφάνθη ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ.Μ. Καλύμνου διά τῆς ὁποίας ὁ ιδιωτικός ναός Ἀγίου Νικήτα Φλασκᾶ Καλύμνου «*ἐτράπη, κατ' ἐπικλησιν μάλιστα τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ ν. 590/1977, εἰς ἐνοριακόν (...) ΔΕΝ δύναται νά θεωρηθεῖ ὅτι ἔλαβε νόμιμον ὑπόστασιν, δοθέντος ὅτι δέν ἐτηρήθη ἐν προκειμένῳ ἡ τασσομένη ἀπό τόν νόμον 590/1977 διαδικασία διά τή ἰδρυσιν ἐνοριακοῦ ναοῦ καί ἐνορίας...*». Ἡ αὐτονόητος διά τόν καθένα διαθέτοντα κοινήν λογικήν αὕτη ἀπόφασις, ἐλήφθη ἔπειτα ἀπό τοσαύτην χρονοτριβήν καί ταλαιπωρίαν τῆς οἰκογενείας τῶν ιδιοκτητῶν καί μάλιστα ὅχι ὁμοφώνως, ἀλλά κατά πλειοψηφίαν! Ἀπό τούς 35 ἀνωτάτους δικαστάς ἐμειοψήφισαν οἱ 15!

Τό σημαντικόν, ὅμως, εἶναι ὅτι τελικῶς ἡ ἀλήθεια ἐνίκησε καί τό δίκαιον ἐπεκράτησεν. Εὐχόμεθα αἰσίαν ἔκβασιν καί εἰς τούς λοιπούς δικαστικούς ἀγῶνας τούς ὁποίους ἔχομεν νά ἀντιμετωπίσωμεν.

✓ Ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος τήν 15/28-10-2009 κατά τήν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου του εἰς τήν Ἀμερικὴν διά τήν συμμετοχήν του εἰς τὰ πράσινα συνέδρια (συνδύαζει τό «Οἰκουμενικός» μέ τό «Οἰκολογικός»...), ἐπεσκέφθη καί τήν Συναγωγὴν τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἐκεῖ, ὁ Ἀρχираββίνος καί λοιποὶ γραμματεῖς καί φαρισαῖοι τῆς Συναγωγῆς, ὑπεδέχθησαν αὐτόν μετὰ χαρᾶς μεγάλης, ἄδοντες καί ψάλλοντες, ὅπως ἄλλωστε εἶχον ὑποδεχθεῖ

καί τόν Πάπαν τῆς Ρώμης Βενέδικτον. Δέν ἔπρεπε, λοιπόν, νά ὑστερήσῃ καί ὁ κ. Βαρθολομαῖος, ἀλλ' ἔσπευσε νά εἰσέλθῃ εἰς τήν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων διὰ νά προσευχηθῇ ὅπως καί μέγας τοῦ ἀδελφός καί νά λάβῃ πλουσίαν τήν «εὐλογίαν». Ποίαν «εὐλογίαν»; Τῆς παραβάσεως τῶν ἱερῶν κανόνων! Διότι ἀναφέρουν: «*Εἴ τις κληρικός, ἢ λαϊκός, εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν Ἰουδαίων ἢ αἵρετικῶν προσεύξασθαι, καθαιρεῖσθω καί ἀφοριζέσθω*» (κανὼν ξδ' Ἀποστολ.).

Ἀλλὰ μᾶς διέφυγεν· οἱ ἱεροὶ κανόνες (διά τόν κ. Βαρθολομαῖον) ἰσχύουν μόνον ὅταν τοὺς ἐπικαλεῖται πρὸς υπεράσπισιν τῆς ὑπεροχῆς του.

Ἀπεκάλεσε τοὺς Ἰουδαίους τέκνα τοῦ Ἀβραάμ, θέλων νά κολακεύσῃ τούτους, διότι ἀρέσκονται νά λέγουν ὅτι πατέρα ἔχουν τόν Ἀβραάμ. Ὅμως εἰς τό Εὐαγγέλιον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους: «*Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε. (...) Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν*» (Ἰωάνν. Η' 39,44).

Προφανῶς ὁ κ. Βαρθολομαῖος ἔκαμε τήν κίνησιν ταύτην προκειμένου νά ἐξασφαλίσῃ τήν ὑποστήριξιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ «λόμπυ» τῶν Η.Π.Α. καί ἰσχυροποιήσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔναντι τῶν πιέσεων τοῦ τουρκικοῦ κράτους. Ἀπό τότε, ὅμως, πού τό Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ἐναπέθεσε τὰς ἐλπίδας του εἰς τήν ὑποστήριξιν τοιούτων παραγόντων, ἀπώλεσε τήν ἐκ τοῦ Θεοῦ βοήθειαν καί κινδυνεύει μέ ἀφανισμόν.

✓ Τήν 17/30-11-2009, ἡμέραν Δευτέραν, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Παναχράντου Μεγάρων, συνεδρίασεν τό Πρωτοβάθμιον διά Πρεσβυτέρους Συνοδικόν Δικαστήριον ὑπὸ τήν Προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου καί προκειμένου νά δικάσῃ τόν Ἱερομόναχον Σοφρώνιον Στάγκον κατηγορούμενον ἐπὶ καταφρονήσει τῆς προϊσταμένης Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καί ἀποσχίσει. Ὁ κατηγορούμενος καίτοι τετράκις ἐκλήθη καί ἐδόθη εἰς αὐτόν ἐπὶ ἐξάμηνον κάθε δυνατότης νά ἔλθῃ εἰς συναίσθησιν καί νά ἐπανορθώσῃ, περιεφρόνησε τήν ἐπὶ τοσοῦτον μακροθυμήσασα Ἱεράν Σύνοδον καί τοὺς Ἀρχιερεῖς οἱ ὁποῖοι τόν ἐχειροτόνησαν καί τόν ἀνέδειξαν, συνεπῶς «*αὐτός καθ' ἑαυτοῦ τῆς καταδίκης τήν ψήφον ἐκπεφωνηκέναι*» ἐκρίθη.

Τοιουτοτρόπως ἐδικάσθη ἐρήμην, ἐκρίθη ἔνοχος καί ἐπεβλήθη εἰς αὐτόν τό ἐπιτίμιον τῆς καθαιρέσεως ἀπό τήν ἱερωσύνην καί ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὰς τάξεις τῶν μοναχῶν.

✓ Ὁ ἀνταποκριτής τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορίου Εἰδήσεων κ. Σ. Χατζημανώλης μετέδωσεν ἐξ Αὐστραλίας τήν 15/29-10-2009 τὰ κάτωθι:

«Σέ νέα φάση ἀναμένεται νά εἰσέλθει τό λεγόμενο "ἐκκλησιαστικό" τῆς ὁμογένειας τῆς Αὐστραλίας, μετά τήν ἐτήσια γενική συνέλευση τῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλληνικῶν Ὁρθοδόξων Κοινοτήτων Αὐστραλίας, πού πραγματοποιήθηκε στήν πόλη τῆς Ἀδελαΐδας.

Οἱ Κοινότητες - μέλη τῆς Ὁμοσπονδίας ἀποφάσισαν, μεταξύ ἄλλων, ὅτι "οἱ ἐκκλησίες πού ἀνήκουν στήν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία Ἀμερικῆς καί Αὐστραλίας, ὅπως ἀναγνωρίζουν σάν Ἐκκλησιαστική ἀρχή τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνήσιων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ πρῶτα ἀκολουθήσουν τίς νόμιμες καταστατικές διαδικασίες πού διέπουν τίς Κοινότητές μας".

Ἔως τώρα ἡ λεγόμενη Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία Ἀμερικῆς καί Αὐστραλίας δέν ἀναγνωρίζεται ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καί χαρακτηρίζεται "σχισματική" ἀπό τήν Ἀρχιεπισκοπή Αὐστραλίας.

Ἡ Ὁμοσπονδία Κοινοτήτων προσπάθησε νά ξεπεράσει τό πρόβλημα αὐτό μέ τήν ἔνταξη τῶν ἐκκλησιῶν τῆς στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνήσιων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν (Γ.Ο.Χ.) τῆς Ἑλλάδας, κυρίως γιά νά πετύχει τήν ἀναγνώριση τῶν μυστηρίων πού γίνονται στίς ἐκκλησίες τῆς ἀπό τήν ἑλληνική πολιτεία.

Πάντως, στίς ἐκκλησίες τῆς στήν Αὐστραλία δέν θά ἀκολουθεῖται τό παλαιό ἡμερολόγιο, ὅπως γίνεται μέ τούς Γ.Ο.Χ. στήν Ἑλλάδα».

Τοῦτο πληροφορηθέντες καί κληθέντες νά σχολιάσωμεν ἀπό δημοσιογραφικούς κύκλους τῆς ὁμογενείας, διεψεύσαμε κατηγορηματικῶς. Ἡ Γνησία Ὁρθοδοξία δέν εἶναι «σημαία εὐκαιρίας» δι' ὅσους ἐπιζητοῦν διέξοδον εἰς τās διοικητικές τῶν διαφορᾶς μέ τήν προϋσταμένην τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχήν. Ἡ νόμιμος καί κανονική ἀρχή τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μέ τās ἀνωτέρω περιγραφείσας συναλλαγᾶς. Γνωρίζομεν ὅτι ἡ λεγομένη «Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία Ἀμερικῆς(!) καί Αὐστραλίας», εἶναι μία νεοημερολογιτική παράταξη, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη ἀπό τās Ἑλληνικάς Κοινότητες τῆς Αὐστραλίας αἱ ὁποῖαι διαφωνοῦν μετά τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως σχετικῶς μέ τό θέμα τοῦ (οἰκονομικοῦ καί διοικητικοῦ) ἐλέγχου τῶν Ἱερῶν Ναῶν τούς ὁποίους ὠκοδόμησαν οἱ Ἕλληνες μετα-

νάστες τῆς Αὐστραλίας. Αἱ Κοινότητες ἐπιθυμοῦν νά διατηροῦν τόν ἀπόλυτον ἔλεγχον τῶν ἐκκλησιῶν καί -διά τῶν Προέδρων τῶν- νά προσλαμβάνουν καί ἀπολύουν τούς κληρικούς, ὅπως περίπου τούς ὑπαλλήλους τῶν καταστημάτων τῶν. Δέν ἔχουν πνευματικές διαφορᾶς μετά τῆς Πατριαρχικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀλλ' οἰκονομικά καί διοικητικά. Τό μόνον πρόβλημά τῶν εἶναι ἡ μή ἀναγνώρισις τῶν μυστηρίων τῶν ὁποῖα τελοῦνται εἰς τούς ναούς τῶν ἀπό τήν Ἑλληνικήν Πολιτείαν (ἡ Αὐστραλιανή τῶν ἀναγνωρίζει). Τοῦτο ἀποπειρῶνται νά παρακάμψουν διά τῆς ὑπαγωγῆς τῶν εἰς μίαν -ἀγνώστου προελεύσεως καί ἀνυπάρκτου παρουσίας εἰς τήν Ἑλλάδα- ὁμάδα ρασοφόρων, ἡ ὁποία καί αὕτη τιτλοφορεῖται «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», ἐκμεταλλευομένη τήν ἀσυνδοσίαν ἡ ὁποία ὑφίσταται ἐν Ἑλλάδι ὡς πρός τήν χρῆσιν τοῦ ὀνόματος τούτου. Φρονοῦμεν, ὅμως, ὅτι δέν θά ἐπιτύχουν αὐτό τό ὁποῖον ἐπιθυμοῦν.

✓ Διά νά μείνωμεν ὅμως εἰς τὰ τῆς Αὐστραλίας, ἄς ἴδωμεν τί δημοσιεύει ἡ ὁμογενειακή ἐφημερίς «Νέος Κόσμος» τῆς 22-12-2009. 4-1-2010 ὑπό τίτλον: «**Προσευχή στήν Ἰνδική γλῶσσα σέ ἑλληνικό Ἱερό Ναό τῆς Μεμβούρνης**»:

«Στόν ἱερό ναό Ἀγίου Παντελεήμονα Dandenong εἶναι πολύ πιθανόν νά βροῦν τό μελλοντικό τους «σπίτι λατρείας» οἱ Ἰνδοὶ ὀρθόδοξοι χριστιανοί.

Ἡ Ἰνδική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Παναγίας στεγαζόταν ἀπό τόν Αὐγουστο τοῦ 1980 σέ ἱερό ναό στήν περιοχή τοῦ East Coburg, πού ὅμως πρὶν ἀπό περίπου πέντε χρόνια ἔγινε στάχτη. Ἀρχικά, εἰκαζόταν ὅτι ἡ φωτιά πού κατέστρεψε τόν ναό ὀφείλονταν σέ ἀμέλεια, ἀλλά ἀργότερα διαπιστώθηκε ὅτι τὰ αἷτια τῆς πυρκαγιᾶς ἦταν ὑποπτα. Ὁ ἱερός ναός τῆς Παναγίας ξαναχτίστηκε καί πάλι στό East Coburg, ἀλλά δέν εἶναι εὐκόλο γιά τό αὐξανόμενο ποῖμνιο τῆς περιοχῆς τοῦ Dandenong νά ταξιδεύει πάνω ἀπό ἕνα δῶρο γιά νά προσευχηθεῖ.

Τώρα μετά ἀπό παράκληση τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τῶν Ἰνδῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν πρὸς τόν ἐπίσκοπο Δέρβης κ.κ. Ἰεζεκιήλ, ἀλλά καί τόν ἐφημέριο τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονα π. Ἀντώνιο Κρινᾶ, οἱ Ἰνδοὶ χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι (Μονοφυσίτες στό δόγμα) θά μποροῦν νά προσευχηθοῦν στόν ἱερό ναό τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονα, τουλάχιστον γιά δύο Κυριακές κατὰ τό ἐπόμενο δίμηνο.

Ὅπως ἀνέφερε στό «Νέο Κόσμο» ὁ πατήρ Κρινᾶς, δέν ἔχει ἀκόμα ἀποφασιστεῖ ἂν ἡ συνεργασία θά συνεχιστεῖ καί στό μέλλον. Ἡ Ἑλληνορθόδοξη Ἀρχιεπισκοπή δέχθηκε νά δώσει τόν ἱερό ναό τοῦ Ἀγ. Παντελεή-

μονα γιά κάποιες ἀκολουθίες, μιᾶς καί στήν περιοχή κατοικοῦν πάνω ἀπό 30 οἰκογένειες Ἰνδῶν Χριστιανῶν καί ἡ πρωτοβουλία σίγουρα ἔγινε δεκτή μέ μεγάλη εὐχαρίστηση ἀπό τούς «Ἰνδούς Χριστιανούς Ὁρθόδοξους».

Ἡ πρώτη ἀκολουθία ἔλαβε χώρα χθές στίς 6.30 τό ἀπόγευμα καί νά ἀναφέρουμε ὅτι σ' αὐτήν χοροστάτησε ὁ ἐφημέριος τοῦ ἱνδικοῦ ἐκκλησιάσματος πατήρ K.Y. Chacko».

Εἶδατε μετά πόση εὐκολίας ὁ νεοημερολογίτης Ἐπίσκοπος Δέρβης (Πατρ. Κωνσταντινουπόλεως) παρεχώρησε Ὁρθόδοξον Ναόν διά νά λειτουργῶνται οἱ μονοφυσίται; Παρατηρήσατε ὅτι οἱ Μονοφυσίται καλοῦνται ἀπλῶς «Ἰνδοί Ὁρθόδοξοι», ὡσάν νά ἐπρόκειτο περί ἐθνικῆς (ἢ μᾶλλον γλωσσικῆς) διαφορᾶς καί ὄχι δογματικῆς; Ὁ οἰκουμενισμός καί ὁ συγκρητισμός ἀρχίζει –δυστυχῶς– νά γίνεται συνείδησις εἰς τόν λαόν τῶν νεοημερολογιτῶν!

✓ Γράφει ὁ «Αγγελιαφόρος» τῆς 3/16-12-2009 ὑπό τίτλον: «**Καμία ὑπεξαίρεση στή μονή Ἐσφιγμένου»**·

«Νά μή γίνῃ καμία κατηγορία σέ βάρος τῶν ζηλωτῶν μοναχῶν τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, οἱ ὁποῖοι καταγγέλλθηκαν γιά ἐκποίηση ἀκινήτων καί ὑπεξαίρεση, προτείνει πρὸς τό Συμβούλιο Ἐφετῶν Θεσσαλονίκης ὁ ἀντισταγγελέας Ἐφετῶν πού χειρίστηκε τήν ὑπόθεση.

Τήν ἐντολή γιά τή διενέργεια τῆς προκαταρκτικῆς ἐξέτασης εἶχε δώσει ὁ πρῶν προϊστάμενος τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Θεσσαλονίκης, Βασίλης Φλωρίδης, τόν περασμένο Ὀκτώβριο, ἔπειτα ἀπό καταγγελίες ὅτι ἐκποιοῦνται ἀκίνητα καί ὑπεξαιροῦνται χρήματα ἀπό τήν περιουσία τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου στό Ἅγιον Ὄρος. Σύμφωνα μέ τίς καταγγελίες πού ἔφτασαν ἀπό τά μέλη τῆς νέας ἀδερφότητος, τά τελευταῖα χρόνια σημειώθηκε παράνομη μεταβολή ἢ πώληση ἀκινήτων πού ἀνήκουν στή Μονή Ἐσφιγμένου, ἐνῶ καταγγέλλεται ὅτι διακινήθηκαν μεγάλα χρηματικά ποσά ἀπό τούς τραπεζικούς λογαριασμούς τοῦ μοναστηριοῦ.

Δέ στοιχειοθετεῖται...

Ὡστόσο, ὁ ἀντισταγγελέας Ἐφετῶν, μετά τήν ὁλοκλήρωση τῆς ἔρευνας, στήν πρότασή του ζητᾷ τήν ἀπαλλαγὴ τῶν μοναχῶν σέ βάρος τῶν ὁποίων εἶχε ἀσκηθεῖ ποινική δίωξη, σέ βαθμὸ κακουργήματος γιά ὑπεξαίρεση, ἀπιστία καί ἀπάτη. Ὁ εἰσαγγελικός λειτουργὸς στήν πρότασή του ἀναφέρει ὅτι δέ στοιχειοθετεῖται τό ἀδίκημα τῆς ἀπιστίας, καθὼς ἀπὸ τό 2002 καί μετὰ οἱ ζηλωτές μοναχοὶ δέν ἔχουν τήν τυπικὴ διαχείριση τῆς μονῆς, ἐνῶ, σύμφωνα μέ τήν ἴδια πρόταση,

δέ διαπιστώθηκε καμία ὑπεξαίρεση. Μάλιστα, ὁ ἀντισταγγελέας Ἐφετῶν ἀναφέρει ὅτι οἱ συγκεκριμένοι μοναχοὶ ἔχουν ἀρνηθεῖ κοινοτικές ἐνισχύσεις μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι τά τελευταῖα χρόνια ἡ κατάσταση στή μονή Ἐσφιγμένου εἶναι «ἠλεκτρισμένη», καθὼς ἀπὸ τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας ἔχει ἐκδοθεῖ ἀπόφαση μέ τήν ὁποία οἱ ζηλωτές μοναχοὶ χαρακτηρίζονται σχισματικοί, ἐνῶ ἔχει διαταχθεῖ ἡ ἀπέλασή τους ἀπὸ τό Ἅγιον Ὄρος. Ἀπὸ τήν πλευρά της ἡ ὀλιγομελής «νόμιμη» Συνοδεία, πού ἐκλέχτηκε ἀπὸ τήν Ἱερά Κοινότητα, διεκδικεῖ τή χρήση τοῦ μοναστηριοῦ καί ζητᾷ ἐπίμονα τήν ἀπέλαση τῶν ζηλωτῶν μοναχῶν».

Ἡ ὁμάς τῶν περί τόν κ. Χρυσόστομον Κατσουλιέρην ψευδοεσφιγμενιτῶν, προέβη εἰς τὰς καταγγελίας αὐτάς θεωροῦσα ὡς «ὑπεξαίρεσις ἀγιορειτικῆς ιδιοκτησίας» τὰς ἀπομετοχοποιήσεις τῶν Μοναστηρίων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., τά ὁποῖα εἶχον γίνῃ πρό πολλῶν ἐτῶν μετόχια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου προκειμένου νά προστατευθῶν ἀπὸ τὰς ἀρπακτικὰς διαθέσεις τῶν νεοημερολογιτῶν καί ἀπομετοχοποιήθηκαν εὐθύς ὡς διεφάνη εἰς τόν ὀρίζοντα τό σατανικόν σχέδιον τῆς ιδρύσεως ἐτέρας «Μονῆς Ἐσφιγμένου» πρὸς ὑφαρπαγὴν τῆς περιουσίας τῆς πραγματικῆς Μονῆς. Δυστυχῶς, αὕτη ἡ ἐτέρα Μονή, ἔχουσα πακτωλὸν χρημάτων καί νομικὰ ἐπιτελεῖα καθηγητῶν πανεπιστημίου (ἐνδεχομένως καί ὑπογείους διασυνδέσεις, τίς οἶδεν), ἤρχισε νά ἐπιτυχάνῃ πρωτοδίκους δικαστικὰς ἀποφάσεις ἀκυρώσεως τῶν πράξεων ἀπομετοχοποιήσεως. Ἰδού, ὁμως, ὅτι ὑπάρχουν καί εὐσυνείδητοι διακαστικοὶ λειτουργοί, ὅπως ὁ προτείνας τήν ἀπαλλαγὴν τῶν Ἐσφιγμενιτῶν πατέρων ἀντισταγγελέας τοῦ δημοσιεύματος.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει νά διεξάγῃ δύσκολον δικαστικὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν τοιούτων ἀγιορειτῶν. Καλοῦμε τοὺς πιστοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς ἐγρήγορσιν καί προσευχήν, ὥστε νά διαλυθῶν αἱ μηχανορραφαὶ τοῦ πονηροῦ καί νά ἐπικρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη.

Ὁ Ἱερός Ναός Ἀγίου Νικήτα Καλύμνου*

Εἰς τὴν περιοχή τοῦ Φλασκᾶ τῆς Καλύμνου βρίσκεται ὁ ἰδιωτικὸς ναὸς τῆς οἰκογενείας Χριστοφῆ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Νικήτα. Τὸν ναὸν αὐτόν ἤρchiσε νὰ ἀνεγείρῃ ὁ Νικήτας Χριστοφῆς καὶ εἰς τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ συνέβαλε σημαντικῶς ὁ υἱὸς τοῦ Νικήτα, Ἑμμανουὴλ Χριστοφῆς, ἐργαζόμενος ὡς μετανάστης εἰς Αυστραλίαν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Νικήτα, οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν κληρονόμων μετεβίβασαν τὰ μερίδιά των εἰς τὸν Ἑμμανουὴλ, ἡ μήτηρ τοῦ ὁποίου ὀνόματι Καλοτίνα, διέμενε εἰς ἓν κελλίον πλησίον τοῦ ναοῦ καὶ ἠκολούθη τό πάτριον ἐορτολόγιον. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς Καλοτίνας, ἡ Μητρόπολις τῶν νεοημερολογιτῶν, ἐκμεταλλευομένη τὴν ἀπουσίαν τῶν νομίμων ἰδιοκτητῶν ἐκ τῆς νήσου, κατέλαβε τὸν ναὸν καὶ ἐχαράκτήρισεν αὐτόν ἐνοριακόν, διορίσασα παρανόμως Ἐφημέριον καὶ Ἐπιτρόπους. Τοῦτο, ὅπως ἦτο φυσικόν, ἔφερε τὴν Μητρόπολιν εἰς συνεχῆ διαμάχην μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν οἱ ὅποιοι, πρό δύο ἐτῶν, ἐπέτυχον νὰ ἐπιστραφοῦν εἰς αὐτοὺς τὰ κλεῖθρα καὶ νὰ ἐπανακτήσουν τὸν ἔλεγχον τοῦ ναοῦ. Τότε ἀπεφάσισαν νὰ παραχωρήσουν τὸν ναὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν καὶ οἱ ἴδιοι πλέον, ὅπως καὶ ἄλλοι συγγενεῖς των. Τοῦτο πληροφορηθεὶς ὁ νεοημερολογίτης Μητροπολίτης κ. Παῖσιος κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 2006 ἐδημιούργησε τὰ γνωστὰ ἐπεισόδια, ὡς ἤδη αὐτὰ ἔχουν περιγραφεῖ εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» (τεῦχος 941, 2006).

Μετὰ ταῦτα, ὁ Θεοφιλέστατος κατ' ἐπανάληψιν ἐλειτούργησεν εἰς τὸν ναὸν αὐτόν μέχρι τὴν ἔναρξιν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους,

ὅποταν ἄνθρωποι τῆς νεοημερολογιτικῆς Μητροπόλεως διερρήγνυναν συνεχῶς τὸν ναὸν τῶν ἰδιοκτητῶν, μὴ προστατευομένων ἀπὸ τὰς ἀρχάς καὶ μὴ δυναμένων νὰ περιφρουροῦν συνεχῶς τὸν ναὸν ὡς μὴ μόνιμοι κάτοικοι τῆς Καλύμνου. Διὰ τοῦτο ὁ ναὸς ἀνεκατελήφθη ὑπὸ τῶν νεοημερολογιτῶν.

Πλὴν ὅμως, τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐξέδωσε προσωρινὴν ἀπόφασιν δικαιώσας τοὺς ἰδιοκτήτας. Παρά τὰς ἀπειλὰς λοιπόν, τοῦ κ. Παΐσιου, καὶ μέ εἰσαγγελικὴν ἐντολήν μετέβησαν κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγίου Νικήτα διὰ νὰ πανηγυρίσουν ὀρθόδοξως τὸν Ἅγιον.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς (14/27-9-2007), πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἐτέλεσαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ ἀνέγνωσαν ἐκ περιτροπῆς τὰς εἰδικὰς διὰ τὴν περίπτωσιν εὐχὰς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσαν πανηγυρικῶς τὸν Ἑσπερινόν, ἡ δέ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Γρηγορίου Ταυλαρίου, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ συνευχομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Ἡ ὑπόθεσις θὰ κριθῇ τελικῶς κατὰ τὴ 4ην Ἀπριλίου 2008 (ν.ή.) ἀπὸ τὴν ὀλομέλειαν τοῦ Σ.τ.Ε.

* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 949, ἔτος 57ον, Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2007, σελ. 6.

ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ διάδοχον κατὰ τὰς τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς. Ἡ τελευταία, ὡς γνωστόν, πρὸ δύο ἐτῶν προσεχώρησεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας καὶ κατεπόθη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Προτοῦ συμβεῖ τοῦτο, ἐκ τοῦ ἔτους 2001, δύο Ἀρχιερεῖς τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, οἱ Ἀρχιερεῖς Λάζαρος καὶ Βενιαμίν εἰς Οὐκρανίαν, διεχώρησαν τὰς εὐθύνas των ἀπὸ τοὺς λοιπούς, μὴ ἀποδεχόμενοι τὴν ἐνωτικὴν πορείαν των πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐχειροτόνησαν Ἀρχιερεῖς συστήσαντες τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΡΩΣΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Ἀπὸ τὰς 10/23 ἕως τὰς 16/29 Σεπτεμβρίου 2009 ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπεσκέφθη τὴν χώρα μας κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ἡ ρωσικὴ ἀντιπροσωπεῖα ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὸν Πρωθιεράρχην τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ὅμσκ καὶ Σιβηρίας κ. Τύχωνα, τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Κουμπάν καὶ Εὐξείνου Πόντου Βενιαμίν, τὸν Σεβ. Ἐπίσκοπον Τσερνίγκωφ κ. Ἑρμογένην καὶ τὸν Αἰδεσιμώτατον Πρωτοπρεσβύτερον π. Βίκτωρα Μέλεχωφ.

Ἡ ρωσικὴ ἀντιπροσωπεῖα ἐφιλοξενήθη εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἀγίου Εὐγγελιστοῦ Μάρκου Κρωπίας Ἀττικῆς καὶ ἐπεσκέφθη διάφορα Μοναστήρια τῆς Ἐκκλησίας

τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ ἄλλα ἀξιοθέατα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐδῶ παραμονῆς των οἱ Ρῶσοι Ἀρχιερεῖς συνεζήτησαν μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τὴν δυνατότητα ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος μετὰ τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρωσικῆς Γνησίας

Κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ρωσικῆς ἀντιπροσωπεῖας μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, διεπιστώθη ταῦτις ἀπόψεων εἰς ἅπαντα τὰ δογματικὰ ζητήματα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἐκκλησιολογίας, καὶ συνεζητήθησαν τρόποι θεραπείας σφαλμάτων τοῦ παρελθόντος πρὸς ἐπίτευξιν τῆς πολυποθῆτου ἐνότητος.

Αἱ συζητήσεις θὰ συνεχισθοῦν καὶ εἰς τὸ μέλλον, μέχρι τὴν πλήρη συμφωνίαν, τὴν ὁποίαν καὶ εὐχόμεθα.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

❖ Ἡ λαμπρότητα καὶ ἡ κατάνυξη ὑπῆρξαν τὰ κύρια χαρακτηριστικά τοῦ διπλοῦ θεομητορικοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἀγ. Σκέπης καὶ τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκόου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος τὴν Τετάρτην 1/14 Ὀκτωβρίου στό πλαίσιο τῶν ποιμαντικῶν του καθηκόντων, ὡς Τοποτηρητῆς τῆς μεγαλονήσου Κρήτης, προέστη τῶν ἐορτίων ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ Παναγίας Γοργοῦπηκόου Ἡρακλείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως, πού τελέσθηκε εἰς τὴν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονὴ Παναγίας Γοργοῦπηκόου Οἰνός Ἀττικῆς. Τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, πού ἐτελέσθησαν εἰς τὴν ἐορτάζουσα Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Σκέπης Δαφνίου, προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Ἱεουργοῦντος τοῦ Αἰδ/του Ἱερέως π. Δημητρίου Ράϊκου ἐορτάσθη ἡ σύναξις τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκόου εἰς τὸ ὁμώνυμο Ἱ. Ἑσυχαστήριον Καλυβίων Ἀττικῆς. Μὲ συνιερουργία τῶν

Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμ. Ἀμβροσίου Ψωμιᾶ καὶ Στεφάνου Τσίκουρα ἐορτάσθη ἡ Ἀγ. Σκέπη τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν ὁμώνυμο Ἱ. Ναὸ Χίου.

❖ Ἡ σύναξις τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκόου ἔχει καθιερωθῆ νά τιμᾶται κάθε χρόνο τὸ α' Σάββατο τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ὡς δευτέρα πανηγυρις τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Μαρίνης Κερατέας. Οὕτως καὶ ἐφέτος πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης της πού εὐλαβικά κατέχει ἡ Ἱ. Μονὴ καὶ σέμνωμα καὶ φυλακτήριον τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς 3/16 Ὀκτωβρίου ἐτελέσθη μὲ τὴν ἐπιβεβλημένη μοναστηριακὴ τάξιν ἱερά ἀγρυπνία στὴν ὁποία προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Μὲ τὴν εὐπρέπεια πού ἐπιτάσσει τὸ ἰδιόμορφο μοναστηριακὸ τυπικὸ τῆς Ἱ. Σκήτι Ἀγ. Πατέρων Χίου ἐόρτασε τὴν Τρίτη 14/27 Ὀκτωβρίου τὴν μνήμη τοῦ

κτήτορός της καὶ ἀναμορφωτοῦ τοῦ νεοτέρου χιακοῦ μοναχισμοῦ Ὁσ. Παχωμίου τοῦ νέου. Σὲ συνιερουργία μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερωντίου τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Τοποτηρητὴς τῆς μυροβόλου νήσου Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Ἀγιοπρεπῶς ἐορτάσθη τὴν Δευτέρα 20-10/2-11 μὲ κάθε ἐπισημότητα ἡ μνήμη τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Ἀρτεμίου, ὅπου καὶ ἡ ὁμώνυμος τοῦ Ἀγίου Ἱ. Μονή. Τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, ἐνῶ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς περὶ τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου πλαίσισαν τὸν οἰκεῖο ἱεράρχη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καὶ ὁ τοπικὸς ἱερός κληρὸς. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ καὶ τὴν μνήμη τῆς Ὁσ. Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὡς Τοποτηρητὴς τῆς νήσου Χίου, τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς καὶ στὸ πλαίσιο τῆς καθιερωμένης Ἱερᾶς ἀγρυπνίας χοροστάτησε εἰς τὸν Μ. Ἑσπερινό, πού τελέσθηκε στὴν ἐορτάζουσα παλαίφατη Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Ματρώνης Διδύμων, ἐνῶ ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἱερούργησε καὶ ἀκολούθως ἡγήθη-

κε τῆς λιτανεύσεως τῆς ἁγίας εἰκόνης, πού τελέσθηκαν σύμφωνα μὲ τὸ ἐόρτιο πρόγραμμα εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ν. Ἀγ. Ματρώνης τῆς πόλεως Χίου. Εἰς δὲ τὴν

παλαίφατον τῆς ἁγίας Ἱ. Μονῆς Διδύμων ἱερούργησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Στέφανος Τσίκουρας.

❖ Τήν Κυριακή 26-10/8-11 εορτάσθη μέ τήν πρέπουσα λαμπρότητα ή μνήμη τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Δημητρίου. Ὡς προεξάρχων τῶν εορτίων ἱερῶν ἀκολουθιῶν, πού τελέσθηκαν στό πλαίσιο τῆς εορτῆς τοῦ ἁγίου εἰς τήν τιμωμένην ἐπ' ὀνόματί του Ἱ. Μονή Ἀμφιάλης, προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, κατά τήν εὐσημο καί ἁγία αὐτή ἡμέρα, προέστη τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ἡσυχαστηρίου Ἀγ. Δημητρίου Δομβραίνης. Ἡ συνιερουργία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. Ἀθανασίου μετά τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρη-

γορίου συνέβαλε τά μέγιστα στήν λαμπρότητα τῆς ἐτησίας πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Δημητρίου Καβάλας.

❖ Τό Σάββατο 1/14 Νοεμβρίου ἡμέρα τιμῆς τῶν ἱαματικῶν Ἀγ. Ἀναργύρων Κοσμά καί Δαμιανοῦ ὁ Παν/τος Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Σαμαράς ἱερούργησε εἰς τόν φερώνυμο τῶν Ἀγίων Ἱ. Ναόν Καρλοβασίου Σάμου.

❖ Μέ μοναστηριακή τάξη καί ἐκκλησιαστική λαμπρότητα εορτάσθηκε τό Σάββατο 8/21 Νοεμβρίου ἡ σύναξις τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν καί πασῶν τῶν ἐπουρανίων ἁγίων δυνάμεων. Συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος προέστη τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως εἰς τήν σεμνυνομένη ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀγ. Ταξιαρχῶν Ἱ. Μονή Ἀθικίων Κορίνθου. Ὁμοίως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἀνταποκρινόμενος εἰς τά ποιμαντικά του καθήκοντα ὡς Τοποτηρητής τῆς νήσου Χίου, προέστη τῆς ἱερᾶς ἀγρυπνίας πού τελέσθηκε εἰς τήν πανηγυρίζουσα προσκυνηματική Ἱ. Μονή Ἀγ. Ταξιαρχῶν Νενήτων Χίου.

❖ Καθώς πρέπει Ἀγίοις εορτάσθη τήν Κυριακή 9/22 Νοεμβρίου ἡ μνήμη τοῦ θαυματουργοῦ Ἐπισκόπου Πενταπόλεως Ἀγ. Νεκταρίου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος τήν παραμονή τῆς εορτῆς

προέστη τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τό εορτάζον Μητροπολιτικό ἰ. παρεκκλήσιο Ἀγ. Νεκταρίου Χατζηκυριακείου Πειραιῶς. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, τόσο τήν παραμονή ὅσο καί τήν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς εορτῆς τοῦ Ἀγίου, προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν πού τελέσθηκαν εἰς τήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Παναγίας Ὁδηγητρίας - Ἀγ. Νεκταρίου Ἀχαρνῶν. Ὁμοίως ἐόρτασαν τήν ἐτήσια πανήγυρί τους τό Ἱ. Ἡσυχαστήριον Παναγίας Πορταΐτισης - Ἀγ. Νεκταρίου Ἀρτέμιδος ἱεουργοῦντος τοῦ Πανοσ. ἀρχιμ. Νεκταρίου Ἐλευθερίου καί ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Νεκταρίου Ρόδου.

❖ Φιλομάρτυρες καί φιλάγιοι εὐσεβεῖς χριστιανοί ἐτίμησαν καί ἐφέτος τήν μνήμη τοῦ θαυματουργοῦ μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Μηνᾶ. Συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ

οἰκείου Μητροπολίτου Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Μηνᾶ Βιλλίων, ἐνῶ τήν κυρία ἡμέρα τῆς εορτῆς τῆς θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος. Ὁ αὐτός ἱεράρχης τήν παραμονή τῆς εορτῆς μετά τό πέρας τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ τοῦ Ἱ. Ναοῦ Βιλλίων μετέβη εἰς τήν εορτάζουσα Ἱ. Μονή Ἀγ. Μηνᾶ Ἀνθούσης καί ἐν

πληθάσῃ ἐκκλησίᾳ χοροστάτησε εἰς τόν Μ. Ἑσπερινό τῆς καθιερωμένης Ἱ. Ἀγρυπνίας, πού τελεῖται κατ' ἔτος στό περικαλλές καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς, πρὸς τιμὴν τοῦ ἐφόρου καί προστάτου της Ἀγ. Μηνᾶ. Εἰς τό πλαίσιο

τῆς αὐτῆς ἀγιωνύμου ἑορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος προέστη τῶν ἑορτίων ἱερῶν ἀκολουθιῶν, πού τελέσθησαν στήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Ἀγ. Μηνᾶ (Ἀμφιάλης) Κερατσινίου.

❖ Τήν Πέμπτη 13/26 Νοεμβρίου ἡμέρα τιμῆς καί μνήμης τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας πατρός Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἱερούργησε εἰς τόν ἀφιερωμένο εἰς τόν Μεγάλο πατέρα τῆς Ἐκκλησίας Ἱ. Ναό, στήν Ἀμπλιανή Λαμίας.

❖ Προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου ἑορτάσθη τήν Παρασκευή 14/27 Νοεμβρίου ἡ μνήμη τοῦ Ἀγ. ἀποστόλου Φιλίππου εἰς τόν ὁμώνυμον Ἱ. Ναόν Καμινίων Πειραιῶς.

❖ Ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερέυς π. Περίανδρος Ἀθανασάκος τήν Παρασκευή 21-11/4-12 ἱερούργησε εἰς τό ἀφιερωμένο εἰς τά Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου ἰ. παρεκκλήσιο Νεαπόλεως Νικαίας.

❖ Μέ τήν κάθε δυνατή λαμπρότητα ἑορτάσθη τήν Τρίτη 25-11/8-12 ἡ μνήμη τῆς μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Αἰκατερίνης. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς χοροστάτησε εἰς τόν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ.

Αἰκατερίνης Πατησίων, ἐνῶ τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, κατ' ἐντολήν του, τῆς θ. Λειτουργίας καί τῆς λι-

τανεύσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνος προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος. Δυναμικά ἐπίσης συμμετεῖχε ὁ φιλέορτος λαός εἰς τήν πανήγυριν τῆς συνωνύμου τῆς Ἀγίας Ἱ. Μονῆς Λουτουφίου. Τοῦ ἁγιο-

πρεποῦς ἑορτασμοῦ προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Ἱεουργοῦντος τοῦ πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. Νεκταρίου Ἐλευθερίου τήν Κυριακή 30-11/12-2 ἑόρτασε τήν ἐτήσια πανήγυρι τοῦ Ὁ. Ἱ. Ναός Ἀγ. Ἀνδρέου Περιστερίου.

❖ Πανηγυρικά ἑορτάσθη καί ἐφέτος ἡ μνήμη τοῦ λαοφιλοῦς Ἀγ. Νικολάου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς ὑπέρλαμπρης ἑορτῆς τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν. Εἰς τήν λαμπρότητα τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ ὡς καί τῆς πανδήμου λιτανείας τῆς ἱερᾶς εἰκόνος συνέβαλε ἡ συμμετοχή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καί Μαραθῶνος κ. Φωτίου, ἡ σημαντική ἐκπροσώπησις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καί φορέων καθὼς καί τό δυναμικό παρόν τοῦ φιλέορτου εὐσεβοῦς λαοῦ ὡς ἐπίσης καί τοῦ ἀρτίως ὁργανωμένου κατηχητικοῦ σχολείου τῆς ἐνορίας πού στελέχωσε τήν λιτάνευ-

ση τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τοῦ Ἁγίου μέ ἑβδομήντα μαθητές του.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, κατά παράκλησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου, μετέβη τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς καί ιερουργῆσε εἰς τήν ἱστορική Ἱ. Μονή Ἀγ. Νικολάου Παιανίας. Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν ὡς συμπροσευχόμενοι παρέστησαν ὁ κτήτωρ καί πνευματικός πατήρ τῆς Μονῆς Σεβ. Ἀκάκιος, ὡς ἐπίσης καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος. Ὅμοιως τήν ἐτήσια πανήγυρή τους ἐόρτασαν οἱ Ἱ. Ναοὶ Ἀγ. Νικολάου Χαϊδαρίου καί Π. Ἡρακλείου.

❖ Ὁ ὑπέρμαχος τῆς Ἀ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί θαυματουργός Ἀγ. Σπυρίδων ἐτιμήθη καί ἐφέτος ἱερο-

πρεπῶς. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος Ἐρυθρῶν, ἐνῶ τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου ιερουργῆσε συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου. Προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερωντίου διεξήχθησαν καί ἐφέτος οἱ ἐόρτιες ἱερές ἀκολουθίες τοῦ πανηγυρίζοντος Μητροπολιτικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμίνας. Κατά παράκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσοστόμου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε εἰς τό Μ. Ἑσπερινό

πού τελέσθηκε εἰς τόν ἐορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Σπυρίδωνος Γαλασίου, ἐνῶ συμπροσευχόμενοι παρέστησαν καί οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καί Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Τήν δέ ἀγιώνυμο ἡμέρα ἐκπροσώπησε τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

❖ Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, εἰς τό πλαίσιο τῆς ἑορτῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Ἀγ. Ἐλευθερίου, προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ ἀφιερωμένου εἰς τόν Ἅγιον Ἱ. Ναοῦ Ἀσπροπύργου.

❖ Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος, κατά παράκλησιν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου, ἐπεσκέφθη τήν ἀκριτική Κομοτηνή καί ιερουργῆσε εἰς τόν ἐκεῖ πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας.

❖ Εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Πατέρων Παιανίας ἐορτάσθηκε μέ κατάνυξη ἡ θεομητορική ἑορτή τῆς Παναγίας τῆς Φωτοβόλουσας. Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς Παρασκευή 26-12/8-1 καί εἰς τόν Μ. Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Οἱ Ἱ. Μονές Ἀγ. Στεφάνου Π. Ἡρακλείου καί Αὐλίδος ἐτίμησαν μέ μοναστηριακή τάξη καί εὐπρέπεια τήν μνήμη τοῦ προστάτου ἁγίου τους. Εἰς μέν τήν πρώτην ὅπως εἶναι καθιερωμένο ἐτελέσθη ἱερά ἀγρυπνία, ἐνῶ εἰς τήν πανήγυριν τῆς δευτέρας κατά τήν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἑορτῆς προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

ΘΕΜΕΛΙΩΣΕΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Πρός χαράν τών πιστών μελών τῆς Ἐκκλησίας μας ἐθεμελιώθηκαν προσφάτως δύο νέοι ναοί. Ὁ πρῶτος ἐθεμελιώθη τὴν Πέμπτη 9/22 Ὀκτωβρίου εἰς τὰ Ἰωάννινα (φωτο 1) καὶ θὰ τιμᾶται εἰς τὸν μεγάλο θεολόγο καὶ πατέρα τῆς Ἐκκλησίας Ἁγ. Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ, ἐνῶ ὁ δεύτερος ἐθεμελιώθη τὴν Τετάρτη 15/28 Ὀκτωβρίου στὴν Λευκάδα (φωτο 2) καὶ θὰ εἶναι ἀφιερωμένος στὴν

λαοφιλή ὁσιομάρτυρα Ἁγ. Παρασκευή. Σεπτῇ ἐντολῇ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλινίκου, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπιφορτισθῇ τὴν διαποίμανση τῶν περιοχῶν αὐτῶν τίς θεμελιώσεις ἐτέλεσε ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Χριστόδουλος Καραῖσκος. Ἡ Φ.Ο. εὐχεται εἰς τοὺς ἐμπνευστὲς καὶ ὑπευθύνους τοῦ θεοφιλοῦς αὐτοῦ ἔργου καλὴν δύναμιν, τὴν διὰ πρεσβειῶν τῶν Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Παρασκευῆς ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Ἕνας νέος φάρος τῆς Ὁρθοδοξίας τηλαυγίζει τὸ ἀνέσπερο φῶς τοῦ Κυρίου καὶ καλεῖ πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωνσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Πρόκειται γιὰ τὸν νεόδημητο Ἱ. Ναὸ Ὁσίου Νείλου τοῦ Μυροβλήτου, τὰ θυρανοίξια τοῦ ὁποῖου τελέσθηκαν μέ τὴν ἀρμόζουσα τάξη κατὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Ὁσίου Τετάρτη 12/25 Νοεμβρίου. Ὁ νέος αὐτὸς Ναὸς εἶναι κτίσμα τῆς εὐλαβείας καὶ τοῦ ζήλου τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς Καρύστου καὶ βρίσκεται πλησίον τοῦ παλαιοῦ ἱστορικοῦ Ναοῦ Ἁγ. Τιμοθέου καὶ Μαύρας, τοῦ ὁποῖου τίς λατρευτικὲς ἀνάγκες θὰ καλύπτει.

Β' Πανελλήνια Σύναξη Ορθοδόξων Νέων

“Ορθόδοξος νέος: επιλογή ή συνήθεια;”

Κηφισιά, ΣΑΒΒΑΤΟ 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Υ. Μονή Αγ. Σκέπης Δαφνίου, 30-9-2009.

Υ. Μονή Αγ. Αρτεμίου Κορυδαλλίου, 20-10-2009.

Υ. Μονή Αγ. Δημητρίου Αμφιάλης, 26-10-2009.

Υ.Ν. Αγ. Νικολάου Άχαρνών, 5-12-2009.

Υ.Ν. Αγ. Νικολάου Άχαρνών, 5-12-2009.

Υ. Ναός Αγίου Σπυρίδωνος Σαθαμίνος 12-12-2009.